45. ÉVFOLYAM, 15. SZÁM

Ára: 5,80 Ft

1989. ÁPRILIS 12.

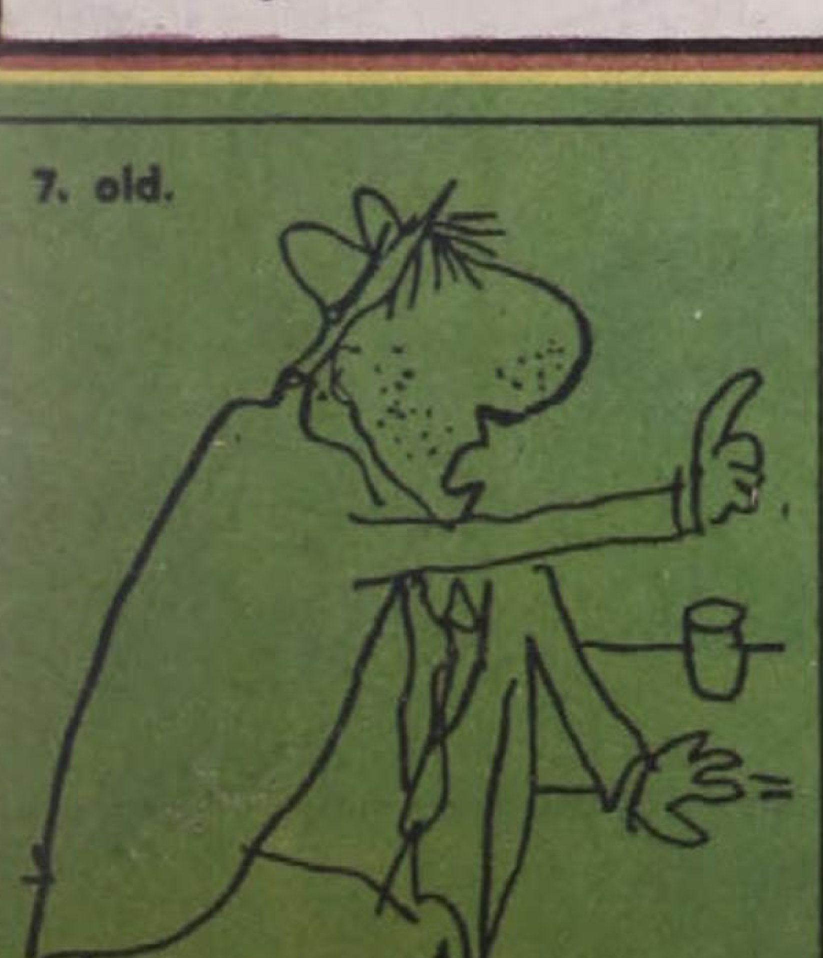
LUDAS MATYI

Sajdik Ferenc rajza

TOVÁBBI RÉSZLETEK A 8–9. OLDALON

7. old.

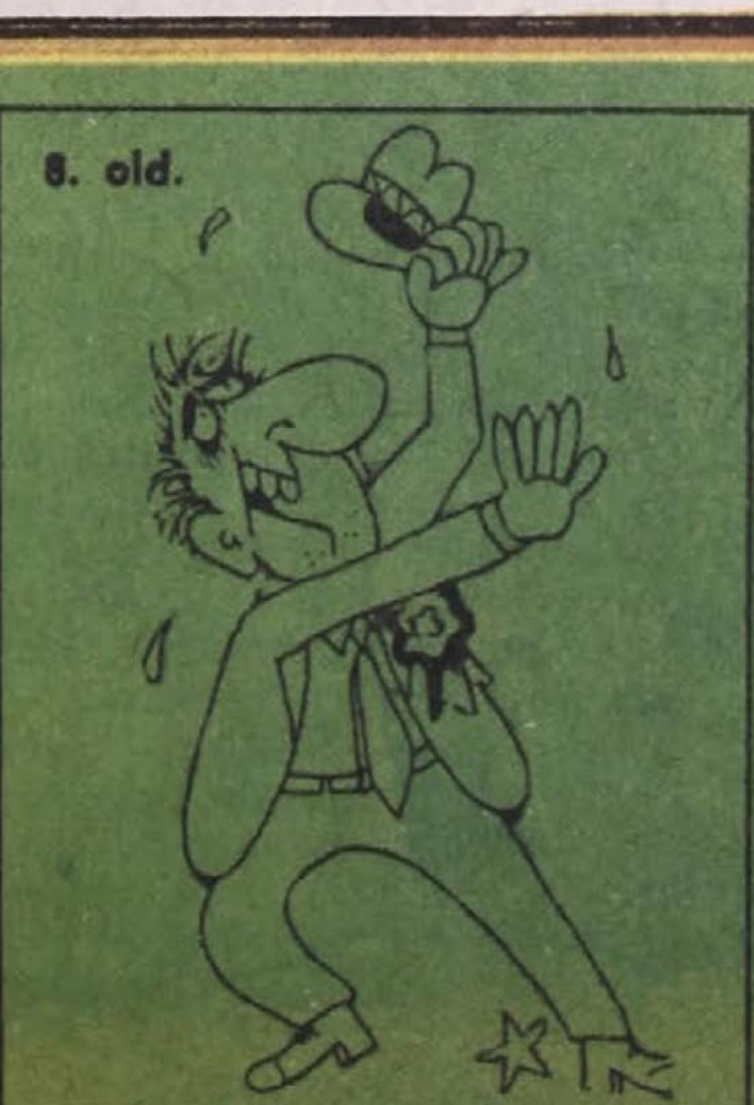

A HÉT VICCE

PRECÍZ

— Párttag?
— Igen.
— Melyik pártnak a tagja?
— Az MSZMP-nek.
— És azon belül?

8. old.

10. old.

– Ebben tartjuk a koncepciós perek iratait!...

KÖPÖNYEG – A DIVAT

Olvastam az újságban egy divatlevelet. „1989 legnagyobb slágere a köpönyeg. Lehet hosszú, bokáig, térdig érő és mini is... A divattervezők gondoltak azokra, akiknek nincs pénzük a legújabb divatot követni. Az idei tavaszon ugyanis kifordítható köpönyegeket ajánlanak a szebbik nemnek."

Nohát, ez találó szatíra — gondolom. — Kolléganőm politizál. De végigolvasom a cikket és csupa divattanácsot kapok, a címe is az, hogy „Tavaszi divatlevél". Megtudom belőle, hogyan kell a köpönyeget viselni: „... levetjük, áthúzzuk a két ujját a másik oldalára és már magunkra is ölthetjük."

Nem vagyok nagy divatszakértő, lehet, hogy csak beleképzelek valamit ebbe a szövegbe? Ennyire frissen követné a divat a politikát? Igaz, ez ma lehetséges, nem úgy, mint például 1954-ben, amikor a Nők Lapja imígyen bírálta a Női Divatszabóság bemutatóját: „Itt nem apróbb botlások történtek! A nyugati ízlés nem egy-egy díszítéssel, vagy ruhával szivárgott be, hanem térhódító módon jelentkezett." Ma a divatdiktátorok — pardon: divatdemokraták — szabadon dönthetnek.

Természetesen a piacot figyelembe véve. Mert ugyan a ruházati forgalom erősen csökkent, a forgatható köpönyegnek nyilván lesz keletje. És sokan fogják állítani, hogy már régóta a szebbik oldalát viselték volna, ha kapható lett volna. Mások számára viszont mellékes, hogy milyen, a lényeg, hogy a korábbinak az ellenkező oldalát viseljék. Vannak, akik csak azért kívánják, hogy az új alkotmányt a népköztársaság elnevezés helyett a köztársaság díszítse, mert nem lehet sokáig a régi hacukát hordani. Pláne, ha elnyűttük. Ezért jó, ha a köpönyeg két oldala eltérő. Szükség esetén gyorsan vissza lehet fordítani.

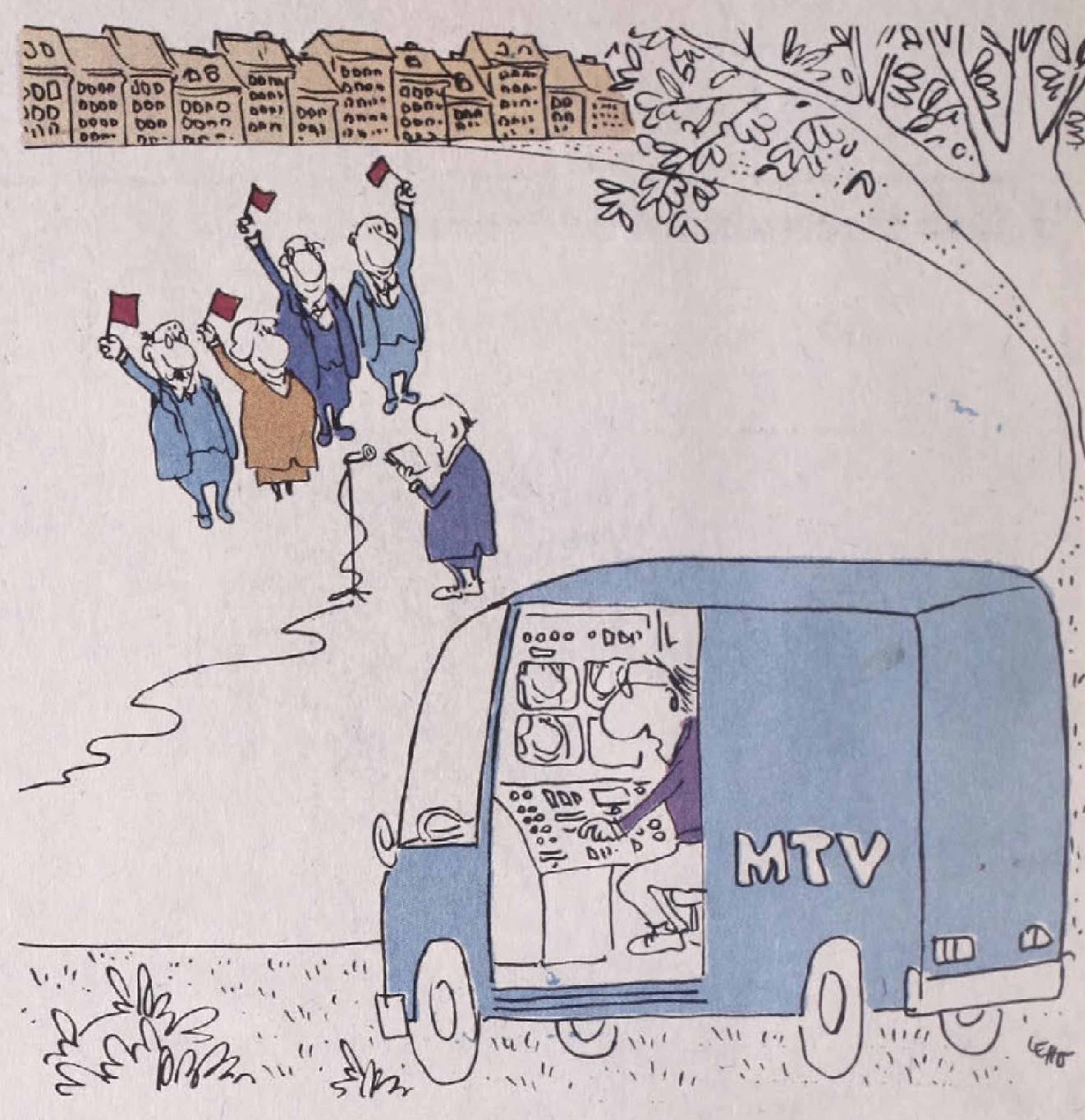
Csak tudjuk követni, mikor melyik oldal az időszerű! Jelenleg például az, hogy „1-es lista — pluralista" — de tegnap még a forgatható köpönyeg mindkét oldala csak azonos lehetett. Hogy holnap mi lesz a divat, ki tudja...

És vigyázzunk a divatszínekre. Ezek jelenleg — ezt egy másik divatlevélben olvastam — a lila, a spenótzöld, a férfiak részére a drapp, meg a vajszín, de pólók esetében a piros is. Méghozzá a „Nancy Reagan piros", amiről fogalmam sincs, milyen. Nyilván más piros, mint a gorbacsovi. Mindenesetre kíváncsi lennék egy ilyen kétszínű — Nancy piros, Raisza piros — forgatható köpönyegre. De állítólag el vagyok maradva, mert ezt már többen is viselik.

Földi Iván

Más most...

BAL

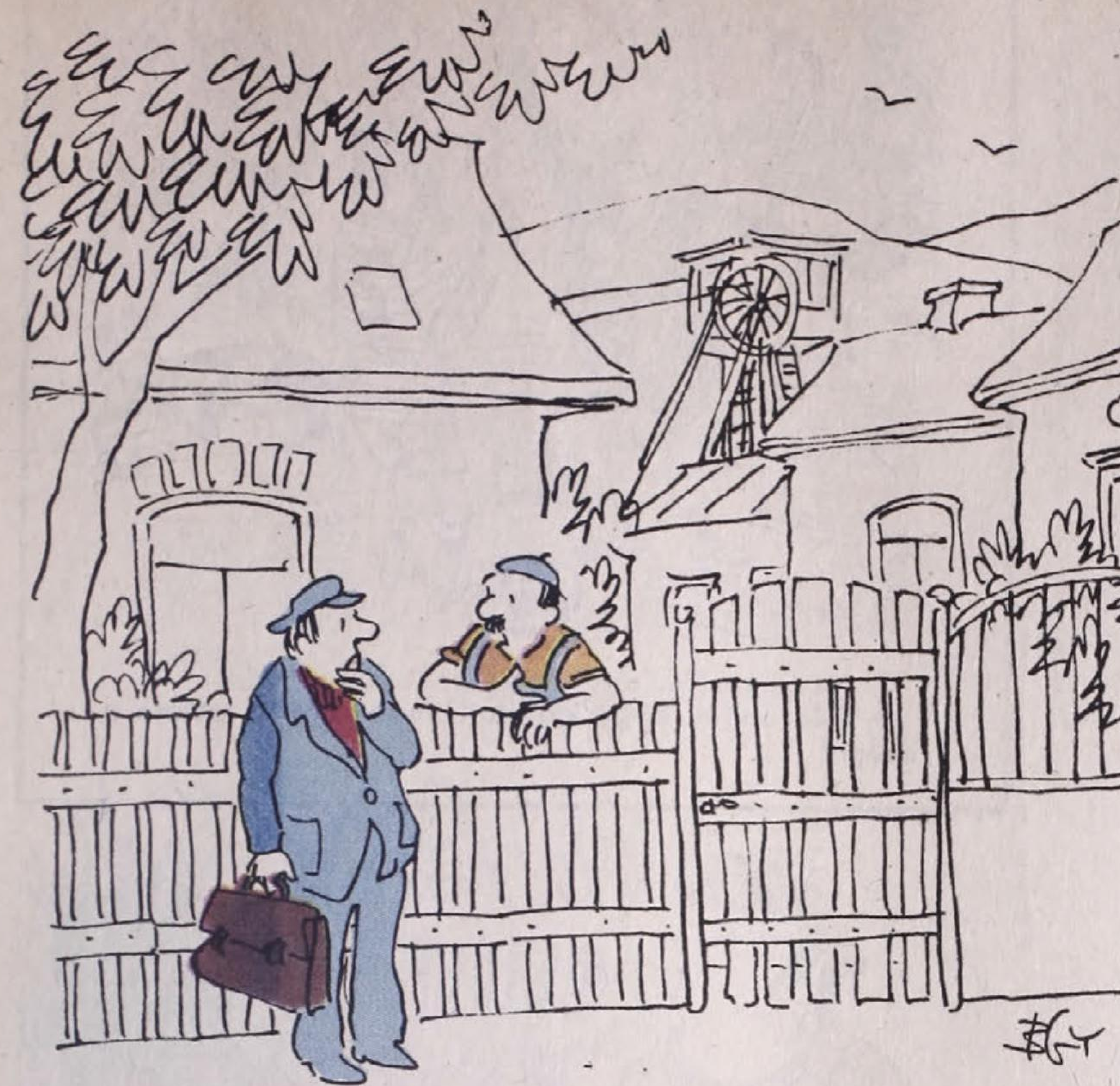
– Kettes kamera! Most pásztázz végig az ünneplő tömegen!

LEMONDOTT KÉPVISELŐ

– Csak néhány szót szóltam, mégis zászlódíszbe öltözik a város!

BÁNYÁSZOK

– Kár ilyen fenemód örülni a sztrájkjognak, ha úgyis munkanélküliek leszünk...!

ELMÉLETI VITA

– Én jobban szeretek megijedni, mint félni.

Más most...

SZÁZ PETŐFIT, EZERET

Nyílt az ajtó és Petőfi Sándor lépett a szerkesztőségbe. Két példányban. Egyikük elegáns westernöltönyt viselt, a másik pufajkát, rubaskát, usankát.

— Én Mr. Alex vagyok Dallasból, ő meg Szása Sztyepanovics Irkutszkból. Értesültünk, hogy a sírunk felkutatására létesült szervezet ketté szakadt. Ez jó dolog, mert így legalább mindkettőnk sírját felkutathatják.

Álmélkodásom már régen olyan volt, mint a világútlevél. Határtalan.

— Hogy... hogy Petőfi Sándornak két sírja lenne?

— Csodálom, hogy csak most jöttek rá. Hiszen már a Nemzeti Dalban megírtam: „Hol sírjaink domborulnak..." Több birtokos, több birtok.

— Vagyis két Petőfi Sándor lett volna?

— Szó sincs róla. Öt. Nézze, egy húszperces tévéfilm után fél óráig sorolják a stáblistát. Zorkóczy Erzsébet, Zöld Zsófia, Dudás Ica... Hát akkor hogyan alkothatta volna meg a hatalmas Petőfi-életművet egyetlen ember? Dehogyis. Öten voltunk. Afféle családi kisvállalkozás. Kft. Persze, azóta szétszóródtunk. Én például az Egyesült Államokba kerültem. És nem panaszkodhatom. Johnny Cash jó country-zenét szerzett egy-két népdalomhoz, Hammerstein musicalt csinált a Zöld Marciból és a János vitézből. Marty Green és Johnny Champion címmel... évekig futottak a Broadwayn. Nem mondom, újabban akadt egy kis kellemetlenségem. Valaki lefordította az elnöknek, hogy Reszket a bokor.

— Na és?

— Hogyhogy na és? Tudja mit jelent angolul: bokor?

— Mit jelent?

— Bush.

— És a többiek?

— Sandro Assisi mellett él egy kolostorban. Ferences. Persze nem Münnich Ferences. Nagy sikere volt a szerelmes költeményeivel. Igaz, támadt egy sajtópere. Valami Petrarca megpróbálta ellopni tőle a Szeptember végén-t. Hiszen tudja milyenek ezek az olaszok. Alexander Bonnban él, kapkodják a borongós költeményeit. Cipruslombok Etelka sírjáról. Már az úgy van, hogy minél jobban élnek az emberek, annál jobban szeretnek borongani. Alexandru pedig megmaradt Segesváron.

— És mit csinál?

— Mit csinálhat egy magyar poéta Sigisoarán? Fázik. Tudja, volt az a verse: „Itt a nyilam, mibe lőjem?" Pár embernek lett volna rá ötlete, de a securitate rossznéven vette.

Az usankás Petőfihez fordultam.

— És ön, Szása Sztyepanovics?

— Én muszka földre távoztam. Gondoltam, ott szabadon lángolhat az én forradalmi lelkem. Előálltam a legtüzesebb költeményemmel. „Akasszátok fel a királyokat!" Sajnos elkéstem. Akkor már a KB-tagoknál tartottak.

— Ön üzent haza is. Úgy az ötvenes években: „Föl kell emelnünk a szobrot megint."

— Igen, az még a tervutasításos korszak volt. Ember tervezett, Moszkva utasított. De hát önök fel is emelték. Igaz, hogy valamivel később és nem bronzból... Viszont üzentem a magyar politikusoknak is. „Tudjátok-e mik vagytok ti — Az apró napi események — Mulandó pásztortüzei..."

Akkor kattant valami és már csak egy Petőfi ült mellettem. Borzas hajjal, kis bajusszal, kihajtott inggel. Dühös volt:

— Tudnotok kéne, hogy a haza jelen helyzetében nem Petőfi sírja a legfontosabb gondotok. És, ha két magyar emiatt mégis egymás torkának ugrik, az végzetes. Hiszen megírtam: „Azért nem győzött eddig is e hon — Mert soha sem volt egy akaratom" Térjetek hát észre, atyámfiai!

Felállt és távozni készült. Elkísértem az ajtóig.

— Még egy szóra Petőfi úr. Talán segíthetne rajtunk. Rég várjuk, hogy egyik magas rangú politikusunk megírja az emlékiratait. Hiába...

— Nézze, kérdezzék meg tőle, amit én kérdeztem Arany János barátomtól.

— Mégpedig?

— „A kezedet görcs bántja, imádott Jankóm?..."

Peterdi Pál

BECSÜLETSZÓ

— Becsületszavamat adom, hogy hamisan esküdtem.

EGÉSZSÉGÜGY

— Ez a gyerek nem bír vért látni, mégis remek sebész lesz belőle, mert van protekciója.

PESSZIMISTA

— Én mindenkiben csalódom. Ez csak idő kérdése.

GARÁZDÁK

— Öten egy ellen? Azért ez felháborító! Beállok hatodiknak...

MAI IDŐK

— Ma már a reménytelen szerelemből is lehet gyerek.

MAGYARÁZAT

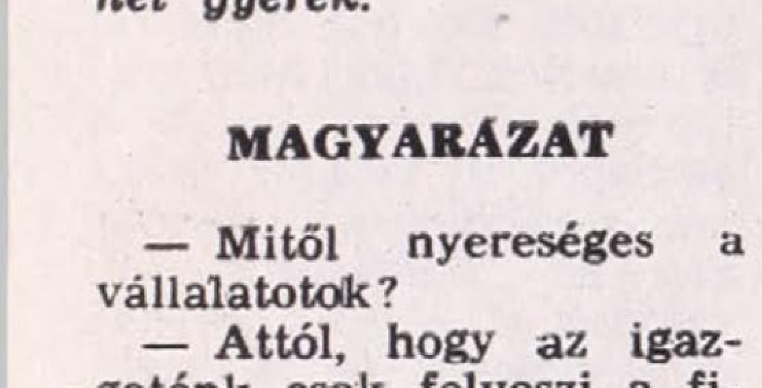
— Mitől nyereséges a vállalatotok?
— Attól, hogy az igazgatónk csak felveszi a fizetését és nem irányít.

VALAKINEK

— Az ég mentsem meg attól, hogy önnek rokonszenves legyek.

NEHÉZ BETEG

— Négy hétig voltam kórházban. Ma már kutyabaja az orvosomnak.

RAVASZ

— Hisz ön a túlvilágban?
— Hiszek.
— Nos, majd ott megadom önnek a tartozásom.

SZÉP MANIKŰRÖSNŐ

— Uram, már négy órája, hogy megmanikűröztem. Végre engedje el a kezem!

ÉRDEKHÁZASSÁG

— Feleségül vettem Evát, mert Irén azt mondta, csak a nős embereket szereti.

Galambos Szilveszter

IDEOLÓGUSÉKNÁL

– A szocializmus új definícióján gondolkodik...

– Köszönöm, hogy kiállított, már nagyon untam a dolgot...

– Melyik barátnőd mesélte, hogy a szocializmus építésére építési tilalom van...!?

PARLAMENTI SZOLGÁLTATÁS

– Nagyon búsul szegény képviselőtársunk!

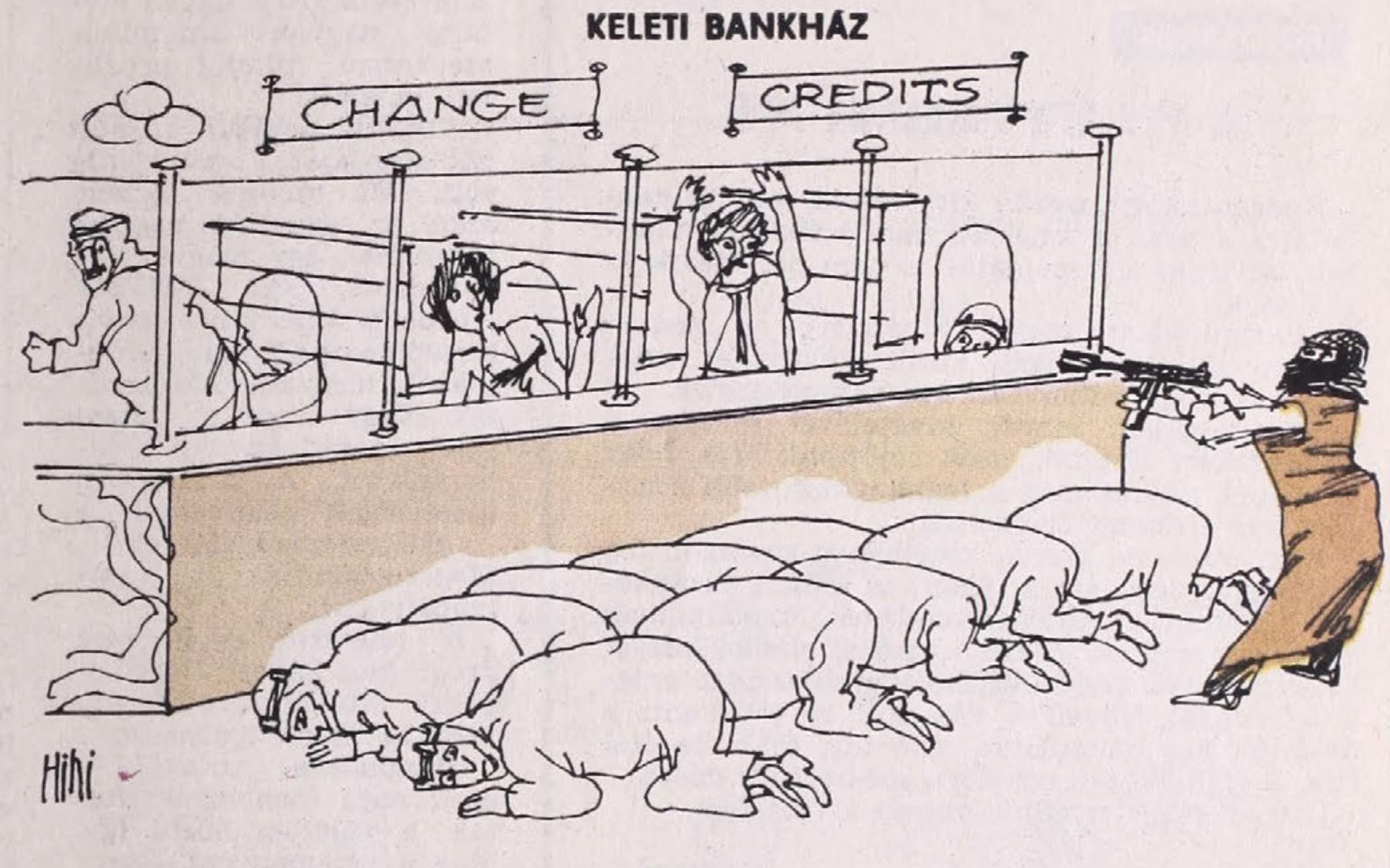

– ... és mi lenne, ha az egészre kereket tennénk és eltolnánk innen?

– Jó reggelt, magánál is fagyott az éjjel?

KELETI BANKHÁZ

ÉRTEM A VÁLTOZÁSOKAT

A férfi, aki kételyeivel megkeresett, kicsi volt és kalapos, amolyan se nem alternatív, se nem rendpárti.

— Maga érti ezeket a változásokat? — kérdezte.

— Természetesen — válaszoltam. — Mi nem világos?

— Olvastam az újságban, hogy mostanában sorra kerülnek elő a dobozokból a pihentetett filmek. Ez mit jelent?

— Tessék megnyugodni, mindjárt elmagyarázom. Tudja, volt egy nagy csomó film, sokat dolgoztak, munka mellett tanultak, gyereket neveltek, nehéz időket éltek, ezért meglehetősen elfáradtak. Ezt felismerve, államunk gondoskodott arról, hogy egy átgürizett élet jutalmaként méltó módon kipihenhessék magukat. Így kerültek a dobozokba.

— Értem én, mit is tehetnék mást! — mondta a kicsi kalapos. — De miért éppen dobozba kerültek?

— Maga szerint hova kellett volna kerülniük? Valamely távoli országba nagykövetnek? Miből tetszik azt gondolni, hogy a mi kis országunknak van arra pénze, hogy mindenkit elküldjön nagykövetnek? Számoljon csak utána: nem tartozunk ugyan a népes nemzetek közé, de mégiscsak többen vagyunk magyarok, mint ahány ország van a világon!

— Mondja csak! — kérdezte gyanakvóan a kalapos. — Nem lehet, hogy ezek az úgynevezett pihentetett filmek korábban valami bűnt követtek el, azért állították félre őket?

— Szó sincs ilyenről. Se korrupció, se hatalommal való visszaélés, még egy csöpp telekspekuláció vagy eocén-program sem található a múltjukban. Úgyhogy maga nyugodtan menjen haza, kapcsolja be a tévét és bámuljon maga elé...

— Talán akkor valami más! — tűnődött a kis kalapos. — Ha nem is bűn, de hiba. Mondjuk későn ismerték föl a világgazdaság változásait, virágzónak hazudták, ami valójában pangott...

— Senki sem hazudott és senki sem virágzott! Mondtam már, hogy menjen haza, jól zárja be az ajtót és ne féljen!

— De a dobozokat akkor sem értem. Miért kerültek ki ezek a filmek a dobozokból? Amnesztiát kaptak április 4-e alkalmából?

— Megvilágítom maga előtt az igazságot! Nézze csak: mi itt dumálunk, jár a szánk, de a gazdaságban nem történik semmi. Se növekedés, se változás, se előrelépés. És ebben a helyzetben, képzelje csak mi történt.

— Mi történt?

— Felcsillant országunk előtt a nagy lehetőség. Hirtelen mód nyílt arra, hogy egy távoli, immár baráti tőkés országokba nagy tételekben dobozokat exportáljunk.

— És — kérdezte a kicsi kalapos.

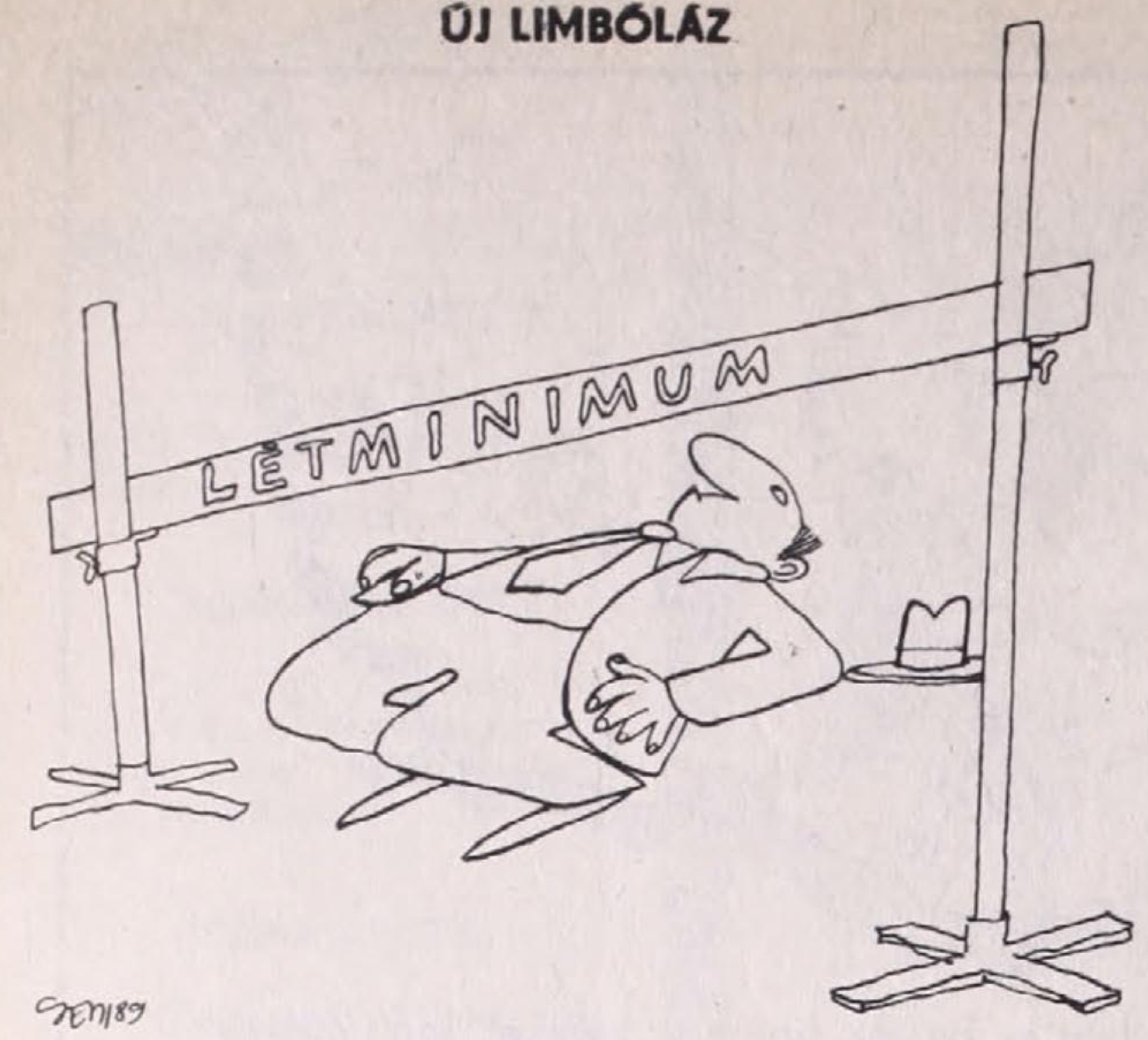
— Valahonnan sürgősen dobozokat kellett keríteni, méghozzá nem is keveset. Csakhogy gyártani nem lehetett, mert ahhoz egy távoli baráti tőkés országból kellett volna alapanyagot importálnunk. Erre pedig nincs valuta. Ekkor valakinek eszébe jutottak a pihentetett filmek. Előszedték őket, lefújták róluk a port és lett egy csomó dobozunk... Most már világos ez a doboz-dolog?

— Értem én, csak még mindig félek. Tudja, az az igazság, hogy én csak látszólag vagyok kicsi és kalapos, valójában nagy vagyok és hajadonfőtt. Ezért érdekel, tartós lesz-e ez a demokrácia? Megnőhetek és levehetem a kalapom?

— Nézze uram! Ha rám hallgat, nőjön csak nyugodtan, ameddig csak bír! De a kalapját azért ne dobja el...

Föld S. Péter

ÚJ LIMBÓLÁZ

FOTÓSAROK

A MI ÉTTERMÜNK

Éttermünkben szerda kivételével mindig hangulatos a zene, a zenészek nem játszanak hamisan, udvarias a kiszolgálás és nem pecsétesek az abroszok.

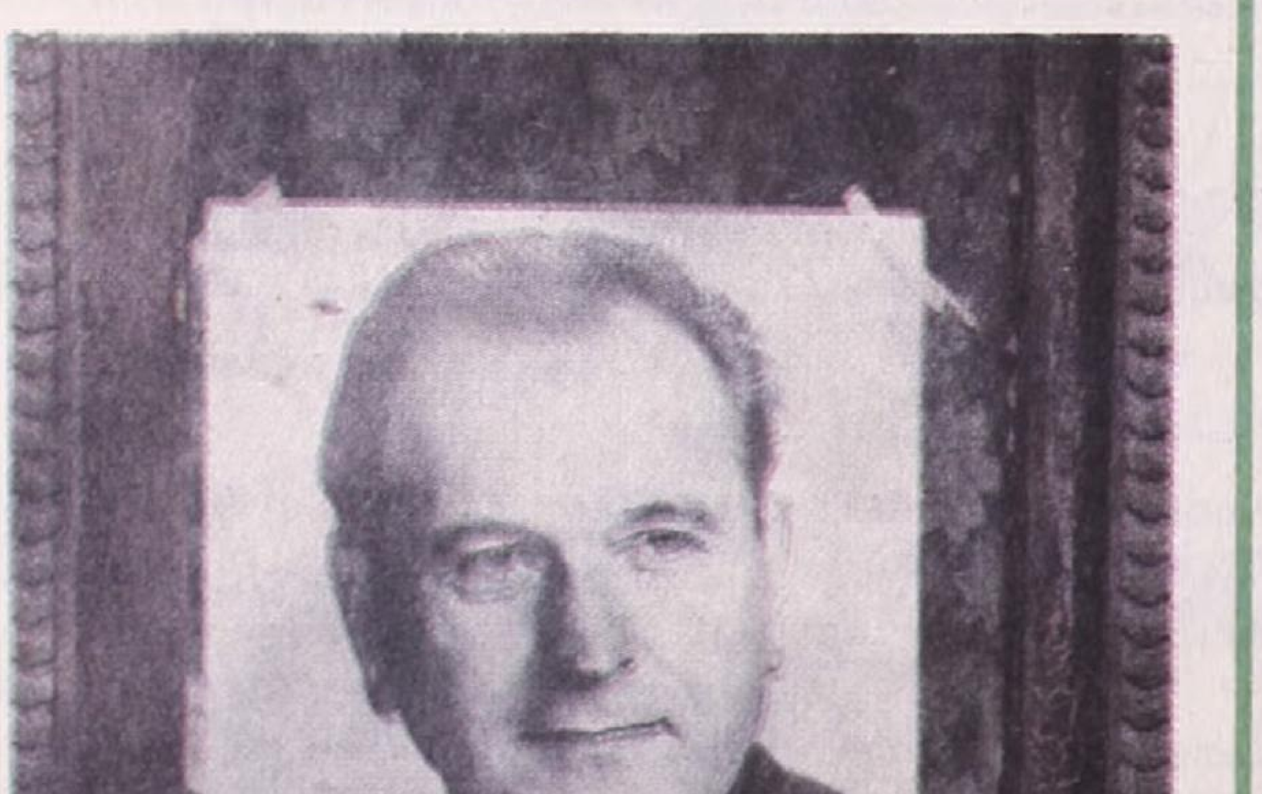
Éttermünkben szerda kivételével a kedves vendég többféle fogás közül választhat attól függően, hogy mihez van kedve vagy pénze.

Éttermünkben szerda kivételével minden a vendégekért történik, mert rájöttünk arra, hogy vendégek nélkül még a leghangulatosabb éttermet sem érdemes üzemeltetni.

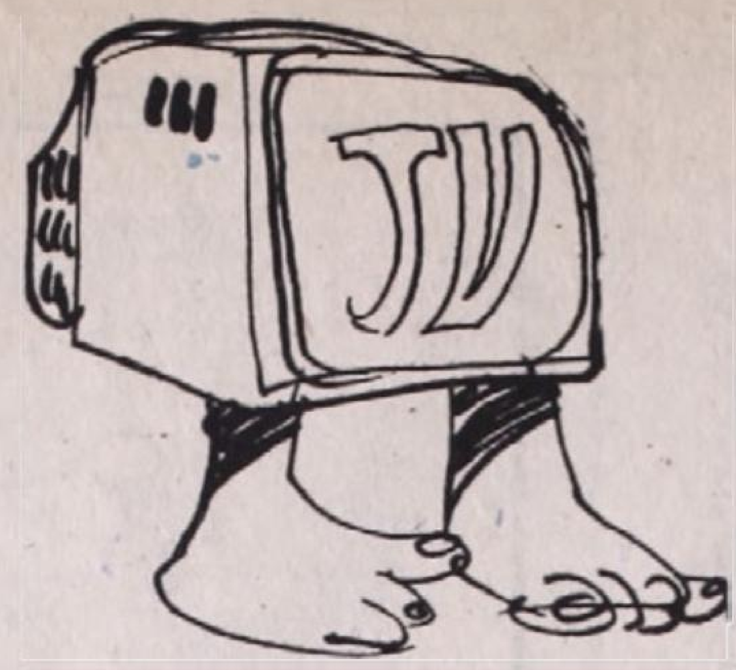
Éttermünkben szerda kivételével vastagon fog a pincérek ceruzája, s főként az idős, a középkorú, valamint a fiatal vendégek fogyasztanak egyre kevesebbet. A kieső bevétel ellensúlyozására, éttermünk szerda kivételével állandóan emeli az árakat, növeli a vámokat és csökkenti a dotációt, ám hangulatos zene ide, többféle étel oda, a vállalkozás egyelőre mégis ráfizetéses.

Ilyen a mi éttermünk, szerda kivételével.

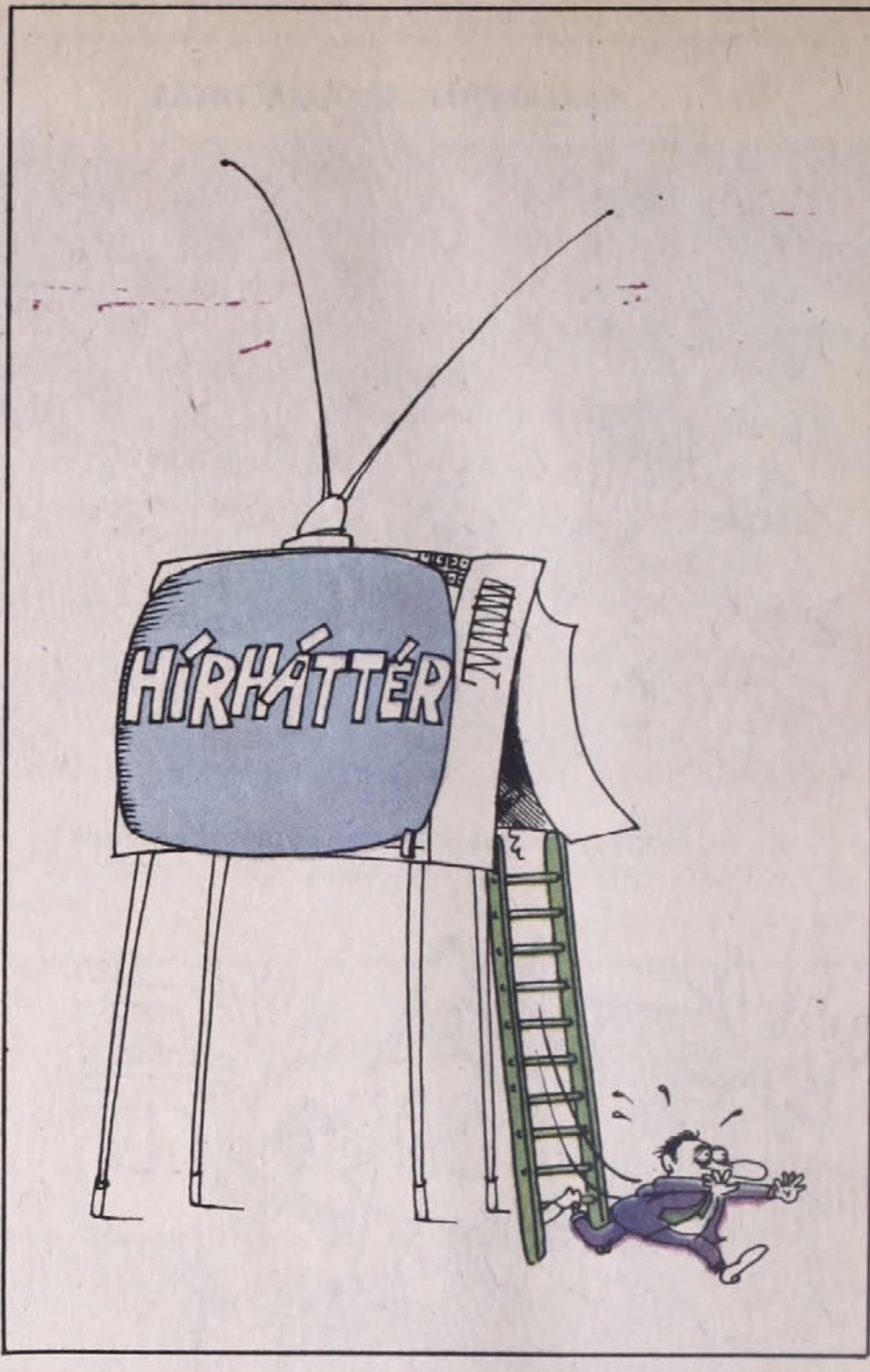
efespé

(Hegyi Endre felvétele)

FORRÓ SZERDA

Jól megy a sora a televíziónak. Nem kell szerkeszteni, nem kell műsorokkal fáradozni, nem kell forgatókönyveket írni. Mostanság az élet szerkeszti a televíziót. Az Élet elvtárs (ha ugyan elvtárs) nagyon dinamikus szerkesztő, mindig produkál valamit.

Vegyük például a múlt hét szerdáját. Forró szerda volt. Mi minden történt ezen az egyetlen napon? Elraboltak egy magyar repülőgépet. Az MSZMP Központi Bizottsága fontos társadalompolitikai kérdésekről tárgyalt. Megkezdték Nagy Imre és társai földi maradványainak kihantolását. A parlamenti bizottságok nekimentek a gyógyszerrendeletnek. Megszigorították a vámszabályokat.

A televízió tehát kész programot kapott. Becsületükre szólván „rajta voltak" az eseményeken.

Mondhatná valaki — ezek napi események voltak, a véletlen hozta így. Más a véleményem. Egyedül a gépeltérítés lóg ki némileg a sorból.

Itt vannak például a vámszigorítások. Tavaly nagy dérrel-dúrral bevezették a világútlevelet. Zengett ország-világ a hatalom liberalizmusának dicséretétől. Itt mindenki utazhat, mindenki megkapja a valutaellátmányát, a vámszabályok nagyvonalúak. Dehát miből is gondolhatták volna a hatalom emberei, hogy az átlagmagyarok nem a múzeumokat akarják látni, hanem videót, hűtőszekrényt akarnak venni. Igazán nem szép tőlük, hogy nem tanúsítanak önmérsékletet és fütyülnek a fizetési mérleg egyensúlyára. Mire a hatalom észbekapott, a valutakészlet elolvadt, mint a vaj. Megkezdődött a kapkodás. A valutajárandóságot szégyen lett volna visszavonni — lecsaptak hát a vámra. Magyarországon a rendeletek, törvények, döntések arra valók, hogy legyen mit visszavonni. Lehetőleg drasztikusan. Eddig szinte mindent szabad volt behozni, akár eladásra is. Most egy házaspár is csak akkor hozhat be magának egyetlen televíziót, ha elébb kettéfűrészeli, mert a vámkedvezményt nem vonhatja össze. (Persze ennek is van előnye, legalább a nagymamák, nagypapák itthon maradhatnak a kemencepadkán, nem cipelik ki őket létszámtölteléknek.)

Vagy itt van a gyógyszerrendelet. Erről is sokmindent láttunk-hallottunk a tévében. „Az utóbbi évek legelhibázottabb intézkedése" — szólt szerdán az egyik képviselő. Én meg azt szólom: felebarátaim, ne izguljatok! Ki kell várni azt a néhány hónapot, amíg a kormányzat rájön, hogy tévedett. Megfordítva is igaz. Nem kell örülni egy enyhítő intézkedésnek. Ki kell várni azt a pár hónapot, amíg szigorítanak.

A Központi Bizottság a sajtóról, a nyilvánosságról is tárgyalt szerdán. A tévé gondosan közvetítette. Néhány éve, amikor a parlamenttel elfogadtatták a sajtótörvényt, ez volt minden sajtótörvények legtökéletesebbike. Csak a kötözködő, ellenzéki-ellenséges elemek kifogásolták. Nos, három évet kellett várni, és máris mehet a régi törvény, jöhet az új.

A forró szerdán közölték a tévében azt is, hogy megkezdődött Nagy Imre és társai földi maradványainak kihantolása a 301-es parcellában. Hát erre elég sokat kellett várni. Hogy miért, azt az ország egyik vezetője már hónapokkal ezelőtt meggyőzően (?) indokolta: „elérkezett az ideje a végtisztesség megadásának." Voltak ugyan, akik azt kérdezték, miért kellett ezzel 31 évig várni, sőt miért kellett őket jeltelen sírba elföldelni, sőt miért kellett egyáltalán kivégezni, de ezek megint csak nem veszik figyelembe, hogy a felsőbbségnek joga van a tévedésre. Most tehát megtudhattuk, hogy a kihantolás megkezdődött. Sőt azt is megtudhattuk, hogy a volt kormányfő koporsóját valaki annak idején kátránypapíra tekerte, így az viszonylag épségben maradt. Amiből kitetszik, hogy mégiscsak humanista ország a miénk. Olykor kátránypapírba csomagoljuk meggyilkolt államférfiainkat.

Novobáczky Sándor

A vég kezdete

A FAGYASZTÓK ÁRÁT SEM SIKERÜL BEFAGYASZTANI…

Napilap körkérdése: Szabad ország-e Magyarország?

MÁR SZABAD ILYET KÉRDEZNI?

MEAKULPA

Törő most egy ideig nem táncol. Lábát törte. Lábát törték.

Futballista sors.

Hiába, nagy az iram a hazai meccseken, óriási a tét, a színvonal meg egyenesen az egekben. A heves küzdelemnek köztudomásúlag heve is van, s a játék hevében itt-ott eltörik egy-egy szárkapocscsont.

De nincs nagy baj. A vétkes legény később, a mérkőzés után az öltözőben elnézést kért Törőcsiktől. Szép gesztus — mondta erről maga a szenvedő fél, s talán már nem is szenvedett annyira. Legföljebb félannyira. És ez nagy dolog a mai világban.

Mit hoz a sors, a következő fordulóban kiállítottak egy másik futballistát. Belerúgott a társába, aki viszont fellökte őt annak előtte. (Futballista sors, nagy iram, óriási tét, magas színvonal, satöbbi...)

Nos, ez a kiállított fiú a mérkőzést követően bekopogtatott a játékvezetők öltözőjébe, s elnézést kért viselkedéséért. (Megható, szép gesztus, őszinte megbánás, satöbbi, satöbbi...) A bíró — ahogy az újságban olvasni — a forrófejű srácot nagyvonalúan föloldozta. — Kár volt ezért Gabi — mondta —, máskor jobban vigyázzon.

Szép jelenet.

Lelket melengető.

Példa értékű.

Követendő.

Sok-sok öltözőt kéne építeni ebben az országban. Ajtót, esetleg többet is, mindegyikre. Hogy lehessen kopogtatni valamennyin. Belépni. Kérni az elnézést. Ezért-azért. Ami a játék hevében... Itt-ott... Egyszer-egyszer...

Na, legföljebb, ha kétszer-háromszor...

Tévedni emberi dolog.

Jót akart, aki kölcsönt vett fel. Jót az is, aki elosztotta. Kár, hogy a Világbanknak nincs öltözője. Viszont épülhetnének bocsánatkérő szobák nagyberuházások mellett. Nem nagyok, kis pénzért. A tervezett költségeken majdhogynem belül maradva.

Elnézést, elnézést!

Bocsánat, bocsánat!

Koraszülött adótörvény, beteg gyógyszerrendelet. Felértékelt leértékelés, elszabadult szabadárak...

A mai eszünkkel már az ellenkezőjét sem...

Elnézést, elnézést!

Táncolj, Törő!

Törött lábbal...

Münz András

A JÖVŐ TERMELŐ VÁLLALATA

ELTÖRÖLTÉK

– Most már arra a pár órára sem kell kijózanodnunk...

HAJNALI ÖTKOR

– Ha nem ad inni, akkor maga a régi rendszer híve, ne gördítsen elém adminisztratív akadályokat!!!

SEMLEGES TÉMA

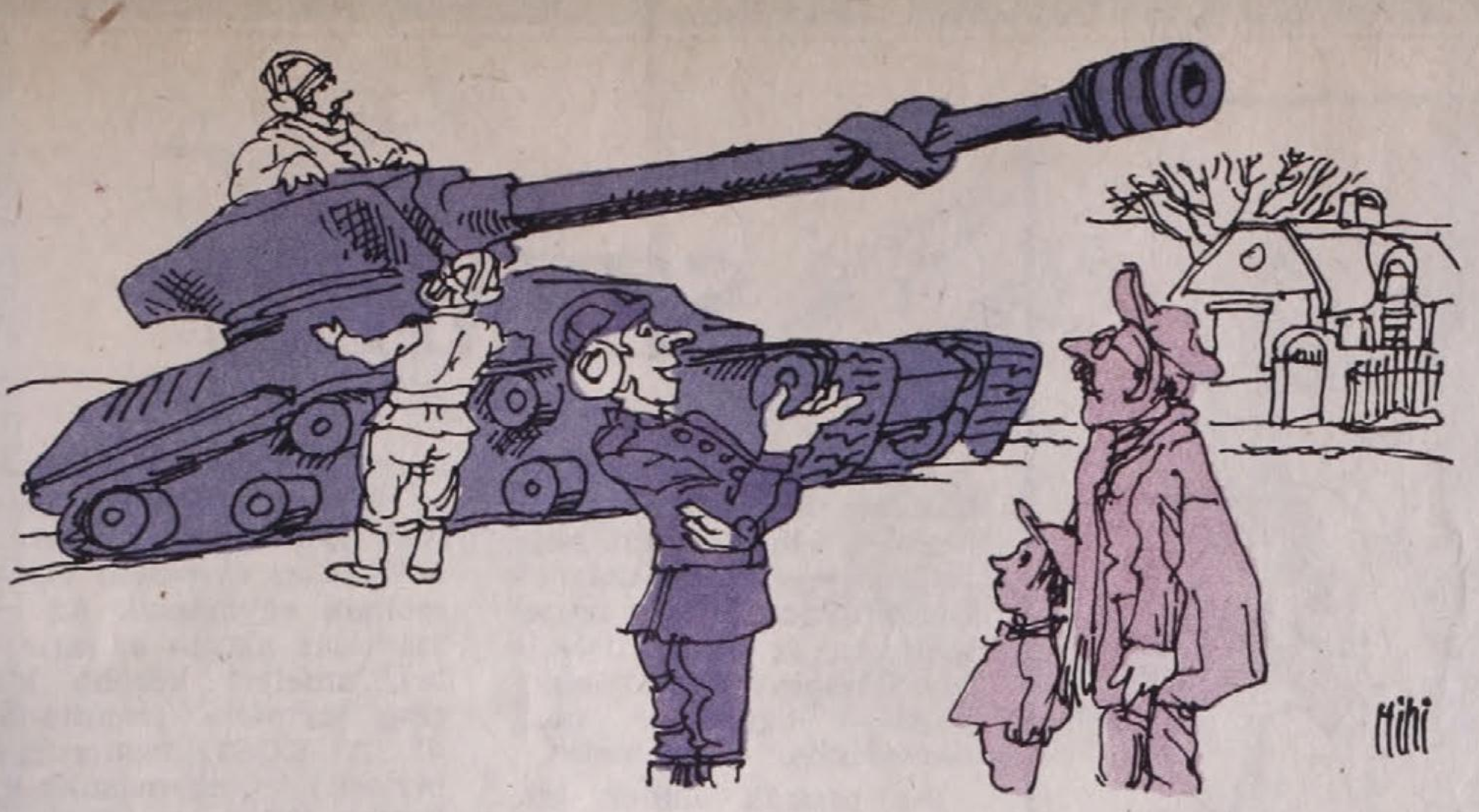

– Dehogy gondoltam én azt a semlegességet komolyan...

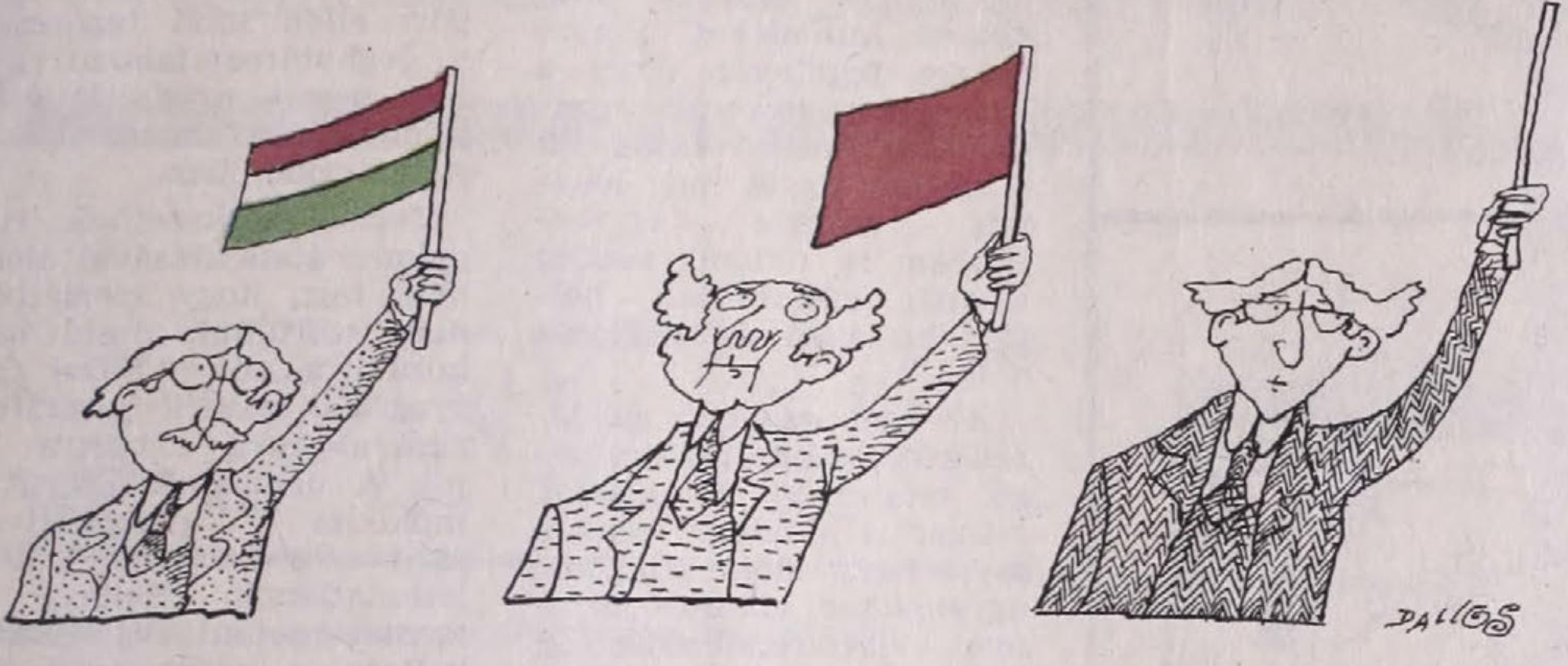

– Úristen, már itt is finnesítenek?!

– Nehogy elfelejtsük, hogy csak ideiglenesen tartózkodunk itt . . .

A SEMLEGES

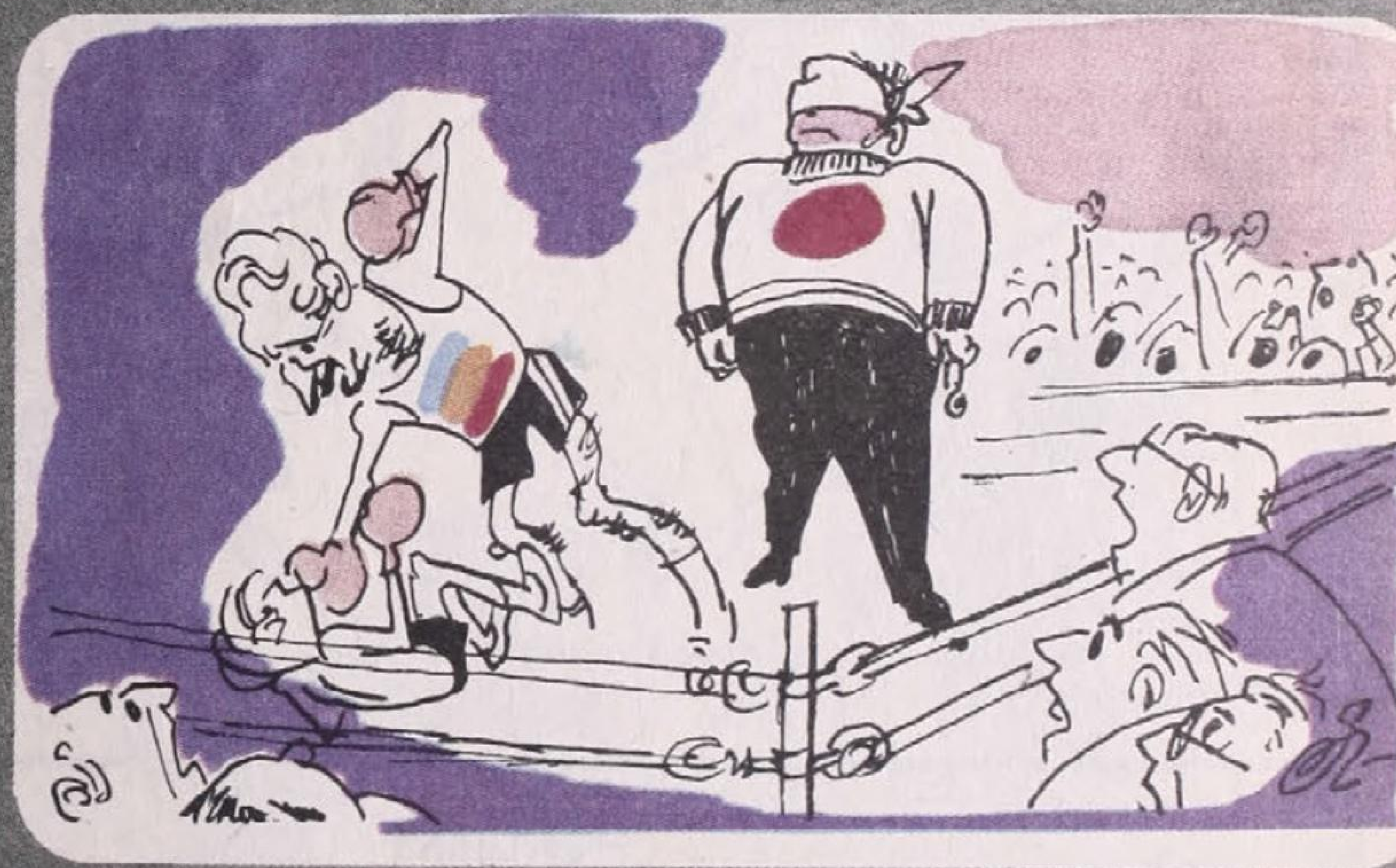

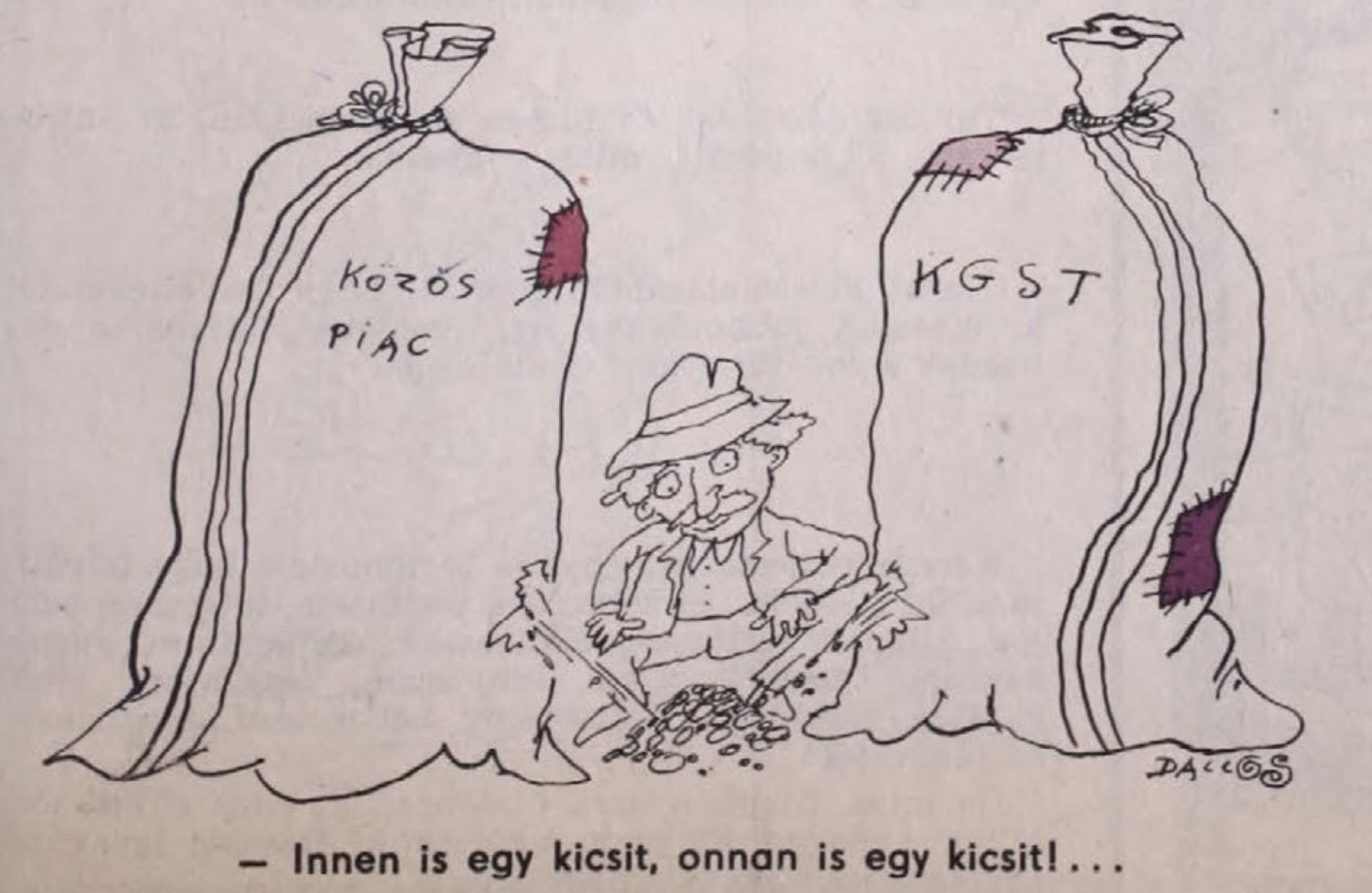

– A fenébe is, akkor jön be a szupermini, mikor már semleges vagyok.

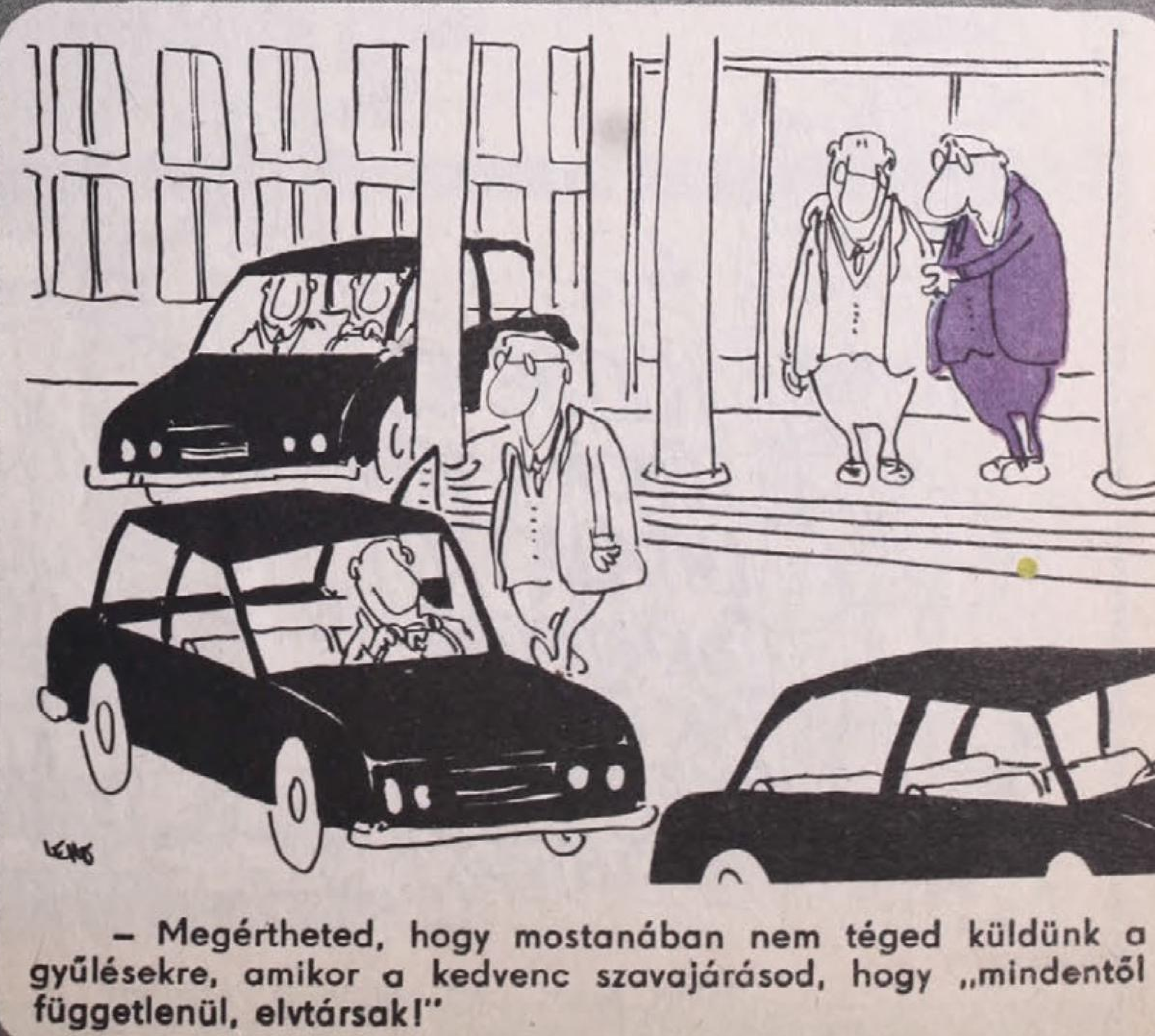

– És az iskolában nem kéne se osztrákul, se oroszul tanulnotok.

– Innen is egy kicsit, onnan is egy kicsit! . . .

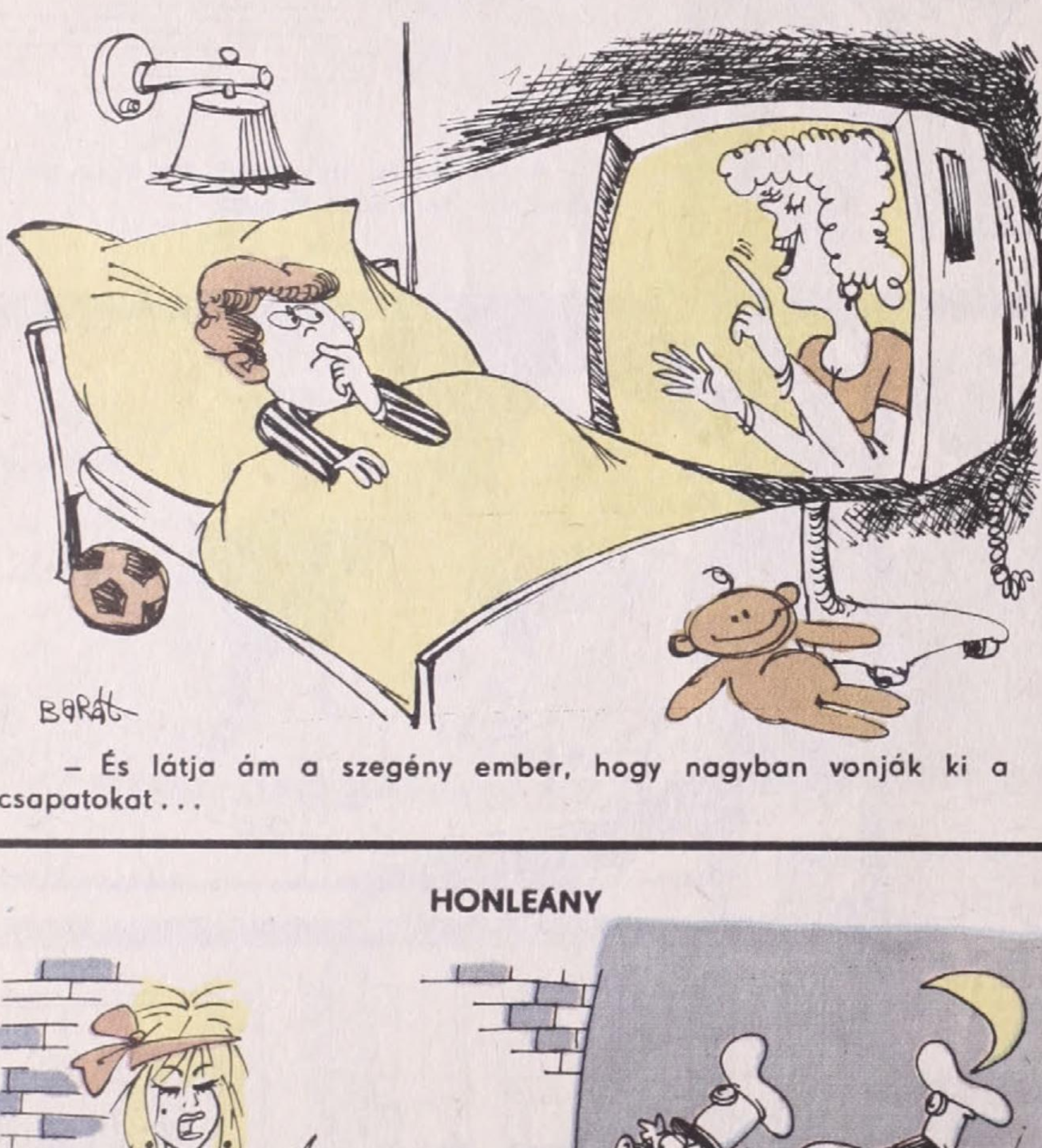
– Megértheted, hogy mostanában nem téged küldünk a gyűlésekre, amikor a kedvenc szavajárásod, hogy „mindentől függetlenül, elvtársak!"

SZÉP EMLÉK

– Ezt a rehabilitációm emlékére tetováltattam...

ESTI MESE

– És látja ám a szegény ember, hogy nagyban vonják ki a csapatokat...

HONLEÁNY

– Miért, folyton ezt hallom a rádióban...

SZEMÉT

A magyar környezetvédők érdekes vállalkozásba kezdtek, elhatározták, hogy rendszeresen kiutaznak Burgenlandba, hogy összegyűjtsék, és eltakarítsák a honfitársaink által eldobált — ugyancsak nagy mennyiségű — szemetet.

Az osztrák zöldek természetesen ezt nem hagyhatták szó nélkül, ezért ők is úgy döntöttek: átjárnak majd Magyarországra, hogy eltakarítsák az osztrák turisták által elszórt hulladékot. Persze nekem fogalmam sincs a környezetvédelemről, ezért azt sem tudom, vajon ezt a szemét ügyet meg lehetett volna-e egyszerűbben is oldani, esetleg a más szemetének belügyeibe való beavatkozás nélkül?

Az eset azonban példaértékű! Szakítottunk a régi sztalinista felfogással, miszerint mindenki csak a saját háza előtt söpörjön, ugyanakkor elindult bizonyos visszarendeződés is, miszerint: azé a szemét, aki eldobálta.

Az az igazság, hogy a KGST-relációban ennél már előrébb vagyunk. Mint ismeretes, a KGST-országok az integráció mellett megőrzik teljes gazdasági önállóságukat, így minden tagállam a saját területén, a nemzeti sajátosságok figyelembevételével gyűjti össze a szemetet. A sajátját is, meg a külföldiekét is. Persze az import szemétről pontos nyilvántartást vezetnek, és az év végén elszámolnak egymással. Az elszámolás alapja az egyenleg, amelyet később klíring szemétre számítanak át. A KGST tagországok biztosítják egymásnak a legnagyobb szemétkedvezmény elvét, amely azt jelenti, hogy a szemét kontingens vámmentes, de csak az államközi relációban. A magán szemét import ellen több tagország a leghatározottabban lép fel, nem enged kivinni semmiféle szemetet a turistaforgalomban.

Termékszerkezetünk rugalmas átalakításával elérhető lesz, hogy szemétből nem szorulunk majd behozatalra, sőt a hazai fogyasztás ésszerű visszafogásával még exportra is jut. A nemzetközi együttműködés perspektívái ezen a területen is — beláthatatlanok. Persze, a szemét mellett foglalkozni kellene a szennyessel is. Nincs messze az az idő, amikor ezen a téren is győz a nemzetközi integráció, és vegyesvállalatok alakulnak majd egymás szennyeseinek kitisztítására. A közép-európai Patyolat-akció első lépéseként mindenesetre már elkezdődött egymás szennyesének kiteregetése...

Trunkó Barnabás

KAPIRGÁK

— Most, hogy nyugdíjba megy Lajos bácsi, árulja el, mire emlékszik vissza a legszívesebben?

— Én a tehóra.

* * *

— Most már csak arra adjon elfogadható magyarázatot, hogy miből telt magának ekkora adóra?

* * *

Tipikus gazdasági ösztönzés az, ha például az antibébi tabletta többe kerül, mint a gyerek.

* * *

Uram! Felszólalásából kiderült, hogy Ön eltévesztette az ajtót. A jobboldaliak egy emelettel feljebb, a skinheadek a folyosó végén vitatkoznak.

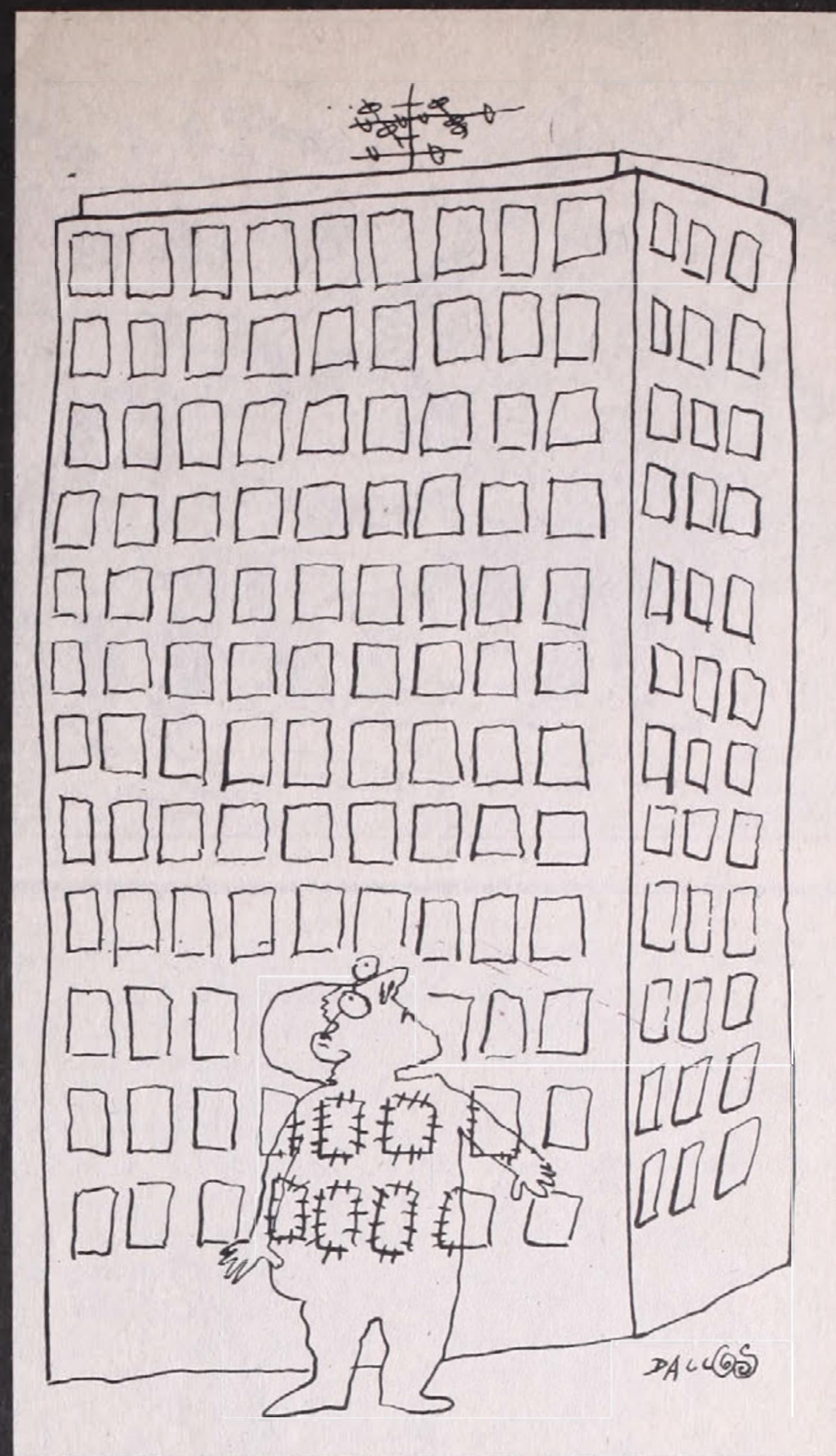
* * *

Kérem, engemet eddig arra ösztönöztek, hogy felvállaljam, letagadjam, beszerezzem, behűtsem, ellássam, belépjek, kilépjek, átlépjek, előfizessem, lemondjam, megszavazzam, visszacsináljam, kinyissam, becsukjam, elhallgassam, megírjam, kifizessem, befizessem, megfizessem és ráfizessem.

De most, újabban arra ösztönöznek, hogy előbb sorba álljak napokon át, majd ugorjak ki Bécsbe, igyak meg egy csésze kávét, aztán spuri haza...

T. P. J.

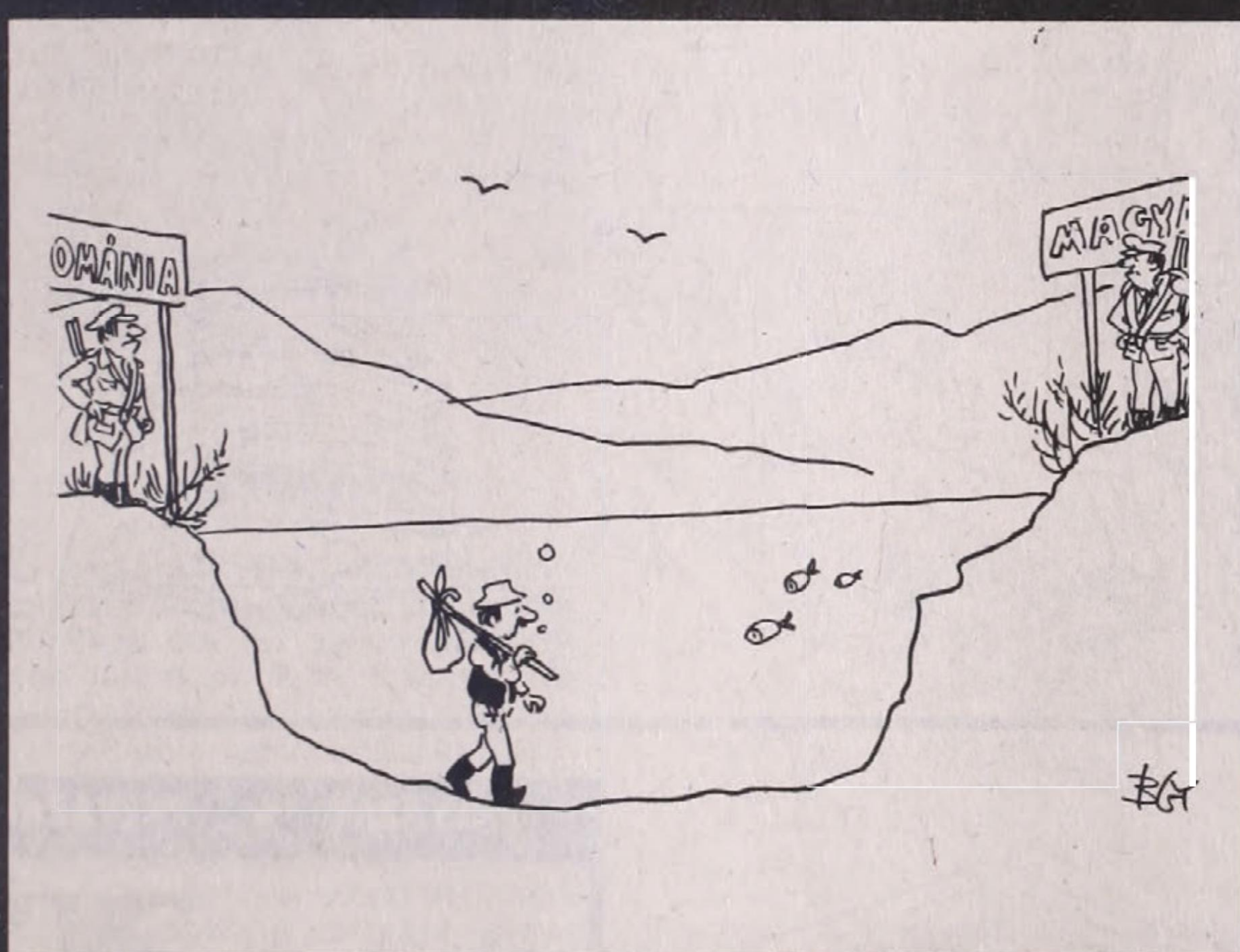

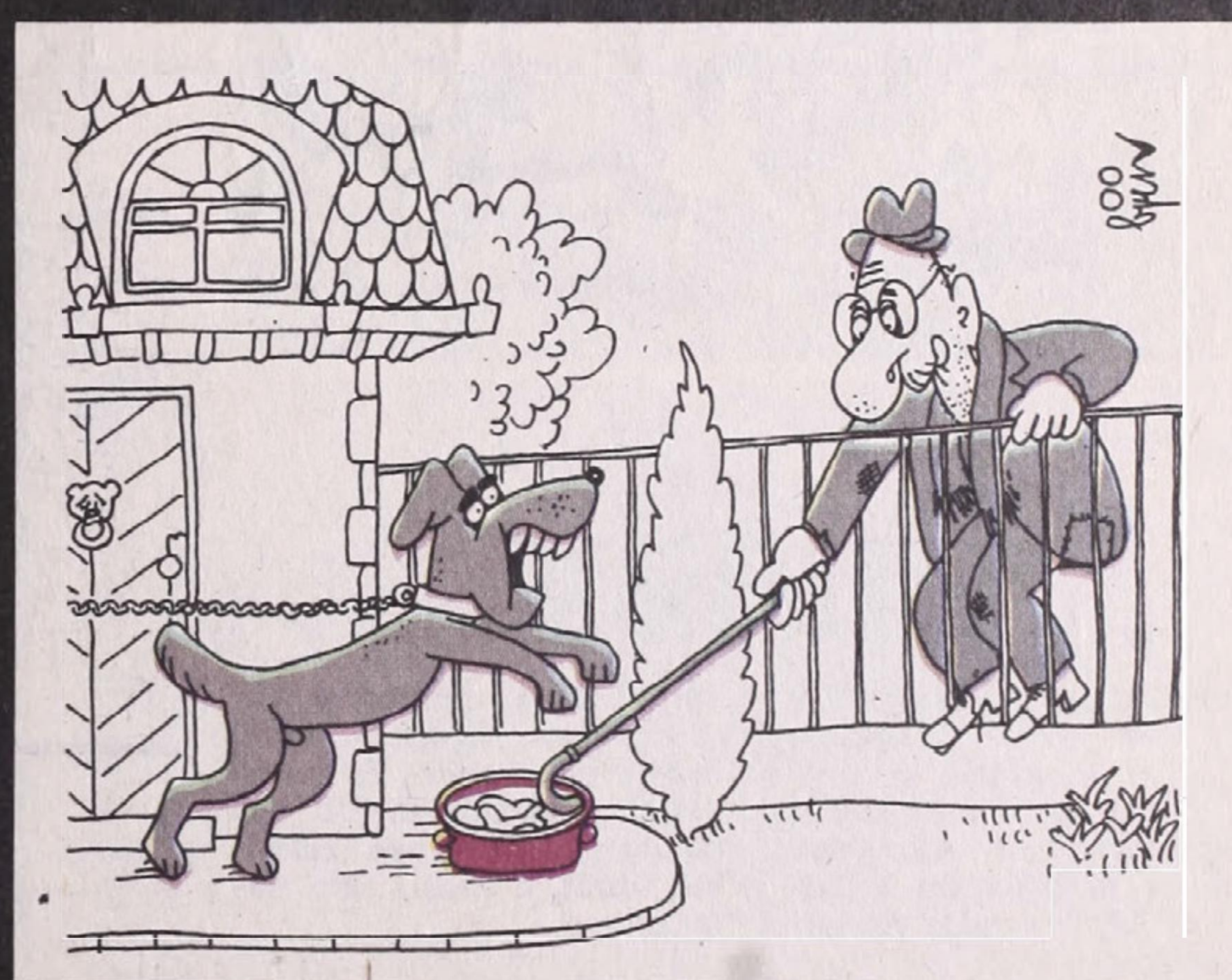

SZEGÉNYLEGÉNYEK

HEGEDŰS, DALLOS, BRENNER, BALÁZS-PIRI, FÜLÖP, LEHOCZKI

POLITIKAI SZÁMTAN '89

SZÍNESEDIK A SAJTÓNK

A márciusi (3. szám) **LUDAS MAGAZIN** keresztrejtvényének megfejtése: „Drága doktor úr, legalább a műtét alatt nem fekhetnék egy kicsit?"

A háromszáz forintos jutalmat nyerték:

Zsákainé D. Margit, Budapest, Gergely u. 30. 1105.
Károlyi Lászlóné, Köröstarcsa, Béke u. 9. 5622.
Hantos Imréné, Lövő, Fő u. 199. 9461.

A nyereményeket postán küldtük el.

KÉSIK A MEGEGYEZÉS

TRIBÜN

Bundaügy Olaszországban. A védőügyvéd alaposan kioktatja a vétkes csapat kapitányát, hogy mit kell mondani, aztán a tárgyaláson a következőképpen adja át neki a szót:

— Nos, fiam, most mondja el szépen a saját szavaimmal, mi is történt.

* * *

A nagy profiklub tulajdonosa megkérdi a másik nagy profiklub tulajdonosát:

— Voltaképpen miért szerződtetted éppen ezt az edzőt?

— Az egyenességéért, az őszinteségéért, a szókimondásáért.

— És akkor miért dobtad ki?

— Az egyenességéért, az őszinteségéért, a szókimondásáért.

* * *

Proudhomme, a világválogatott kapusa panaszkodik:

— Inkább muzsikusnak kellett volna mennem. Ha a kapuban hibát csinálok, kikap a csapat és mindenki engem szid. Ha egy modern zeneműben csinálok hibát, a kutya sem veszi észre.

* * *

Zico, a brazilok frissen nyugdíjazott csatárcsillaga mondta:

— A legérdekesebb futballmeccs a házasság. Vagy mind a két fél győz, vagy mind a kettő kikap.

* * *

Rostálásra kerül sor a sportiskolában. Az egyik lapátra tett legényke magyarázatot kér az edzőtől.

— Nézd, fiam — mondja a mester —, te lusta voltál, mint a lajhár. Minden második edzést ellógtad és, amikor mégis eljöttél, örökös hülyéskedéssel zavartad a többiek munkáját.

— Mi a csoda! — álmélkodik a srác. — És ezért már ki kell dobni az embert...?

(p. p.)

PÁLYÁZAT ★ PÁLYÁZAT

AZ OLVASÓ ÍRJA

Bolhapiac

KERESNEK: Alapfokú angol nyelvkönyvet a hozzávaló kazettákkal; — Üzemképes 50 vagy 125 köbcentiméteres go-kartot; — A Pesti Hírlap könyvek töredékköteteit; — A Magyarország fészkelő madarai (Natura, 1984) című könyvet és Kovács István: Óvjuk a természetet című művét; — Elektromos áram nélkül működő tévét, világítóeszközt, hűtőszekrényt; — Kétajtós szekrényt; — Lomb Kató: Így tanulok németet c. könyvét.

KÍNÁLNAK: Biemme sportbabakocsit; — Bejárati ajtót; — Ágyat; — Gáztűzhelyt; — A Burda 1982 és 1986 között megjelent számait; — Német nyelvű magazinokat; — Diavetítőt filmekkel.

CSERÉLNEK: 4—5 éves korig használható gyermekasztalt székkel originál Fuji HQ 180 perces videókazettára; — Villanyírógépet táskaírógépre.

Kérjük olvasóinkat, hogy Bolhapiac rovatunkban csakis szerényebb értékű portékákat keressenek-kínáljanak.

Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük, pontos címmel, ha van, telefonszámmal. A közhírré tétetett holmik után munkanapokon 9 és 12 óra között a 188-411-es telefonszámon, a 909-es melléken lehet érdeklődni.

PORNÓVITA

HAMIS PRÓFÉTÁK

Érdeklődéssel olvasom „Pornóvitájukat", amihez én is szeretnék hozzászólni. Szerintem ez olyan téma, amelyben egyesek még mindig kiskorúként kezelnek bennünket, holott az üres frázisok, a halogatások, a jövő rózsaszínűre festegetésének ideje lejárt. Annál is inkább, mert azok, akik a fenti platformon állnak, sokszor a közösség nevében önmaguknak kérnek haladékot, miközben bort isznak és vizet prédikálnak. A szerelem, a szexualitás, az erotika az élet egyik alapöröme. Ezt a népet annyi hamis próféta annyi mindentől eltiltotta már, hogy legalább az maradjon a miénk, ami természetes!

Bódi István
Szolnok

KACSA VOLT A LIBA

Ez évi 7. számunkban jelent meg Alexander Deák wuppertali olvasónk levele „A liba meg a mája" címmel, amelyben azt panaszolta, hogy az általa vásárolt pecsenyelibában kacsamáját talált.

A Hungarocoop Külkereskedelmi Vállalattól az alábbi választ kaptuk:

Bár a kedves olvasó azt nem írta meg, hogy milyen súlyú volt a liba, amit vásárolt, de valószínűleg pecsenyeliba volt, amelynek a mája általában féltenyérnyi. Egy jól fejlett kacsamáj és egy gyengén fejlett libamáj egyforma méretű. A „szegény jószág" tehát nem szenvedett májzsugorban, hanem egyszerűen a vágás időszakában még csak ekkora volt a mája. A hízott liba májmérete felelt volna meg a panaszos elképzelésének, amelyet viszont minden cég külön értékesít és természetesen lényegesen magasabb áron ad el.

A feldolgozás technológiája szerint a vágósor végén kerül be a libába a máj. Ugyanabban az időben szigorúan tilos különböző állatfajt vágni és ezt az illetékes állatorvos folyamatosan ellenőrzi. Az „inkriminált máj" tehát libamáj volt, mérete pedig a liba életkori sajátosságainak valószínűleg megfelelt és nincs szó „anatómiai rendellenességről."

Mint panaszosuk írja: a „Hungarocoopba vetett bizalmam dőlt össze". Erre semmi oka sincs, már csak azért sem, mert a külkereskedelmi miniszter egy 1986-ban kiadott határozata értelmében 1987. január 1-jétől a baromfiexportot kizárólagos joggal a Hungarovis Külkereskedelmi Közös Vállalat bonyolíthatja le. Panaszosuk ennek a cégnek az árujából vásárolt.

A Hungarocoop feliratú tasakot pedig a Hungarovis jogosulatlanul használta fel, így velük szemben a szükséges jogi lépéseket megteszszük.

Dr. Török István
elnök-vezérigazgató

FÜSTÖLGÉS

A dohányzók (szorosabban véve a cigarettázók) táborához tartozom. Évek óta (az egészségem védelme okán) az Egri Dohánygyár által gyártott aktívszenes füstszűrővel ellátott „gyártmánykülönlegesség"-nek nevezett Helikont szívom.

Huzamosabb ideje már, hogy a „különlegesség" élvezhetetlenséggé vált. A korábbi jó aromájú, gyenge, arányos puhaságú cigaretta büdös, erős és kemény lett. Kérdésem a gyár szakilletékeséhez: miféle dohánnyal töltik eme cigarettát újabban? Továbbá: miért nem közölték a nagyérdemű fogyasztókkal, hogy a minőség színvonala alászáll. Mert az ára ugye, töretlenül emelkedett!

M. I.
Mindszent

tücsök és bogár

Helyesbítünk: helybenfut a ménes.

(A Képes Újságból nyírta Pohiba József, móri olvasónk)

Többnyire bevált az a helyes gyakorlat, ha kora reggel gépkocsival „lejárjuk" azokat a helyeket, ahol biztosan fogyasztunk alkoholt, mert családi, rokoni körben, vagy lakóhelyünktől távolabb megértik a járművezető tartózkodá-

Helyes! Biztosra kell menni!

(A Komárom megyei Dolgozók Lapjából ollózta Kolbert Sándor, tokodi olvasónk)

Asszonyok a nyúli dombokon

Néha fűrészelnek is

Csak nem egymással?

(A Kisalföldben találta Galambos Ferencné, győri olvasónk)

FUROLA

Kérem, adjanak tanácsot! Füléshez menjek-e vagy szemészhez?

Március elején reggel 9 óra után pár perccel egy NDK rajzfilm ment a tévében. Címe: A fuvolás ember. Nem szoktam tévét nézni, de véletlenül láttam. Megrökönyödve álltam, amikor felfedeztem, hogy a fuvolás ember furulyát tart a kezében. Most vagy a fordító nem tud fordítani, vagy a rajzoló nem ismeri a hangszereket. Mindkettőt igen furcsállanám. Engem annál is inkább meglepett a dolog, mert zeneművészeti szakközépiskolába járok. Az a véleményem, hogy mégsem kéne a gyerekeket bizonytalanságban hagyni . . .

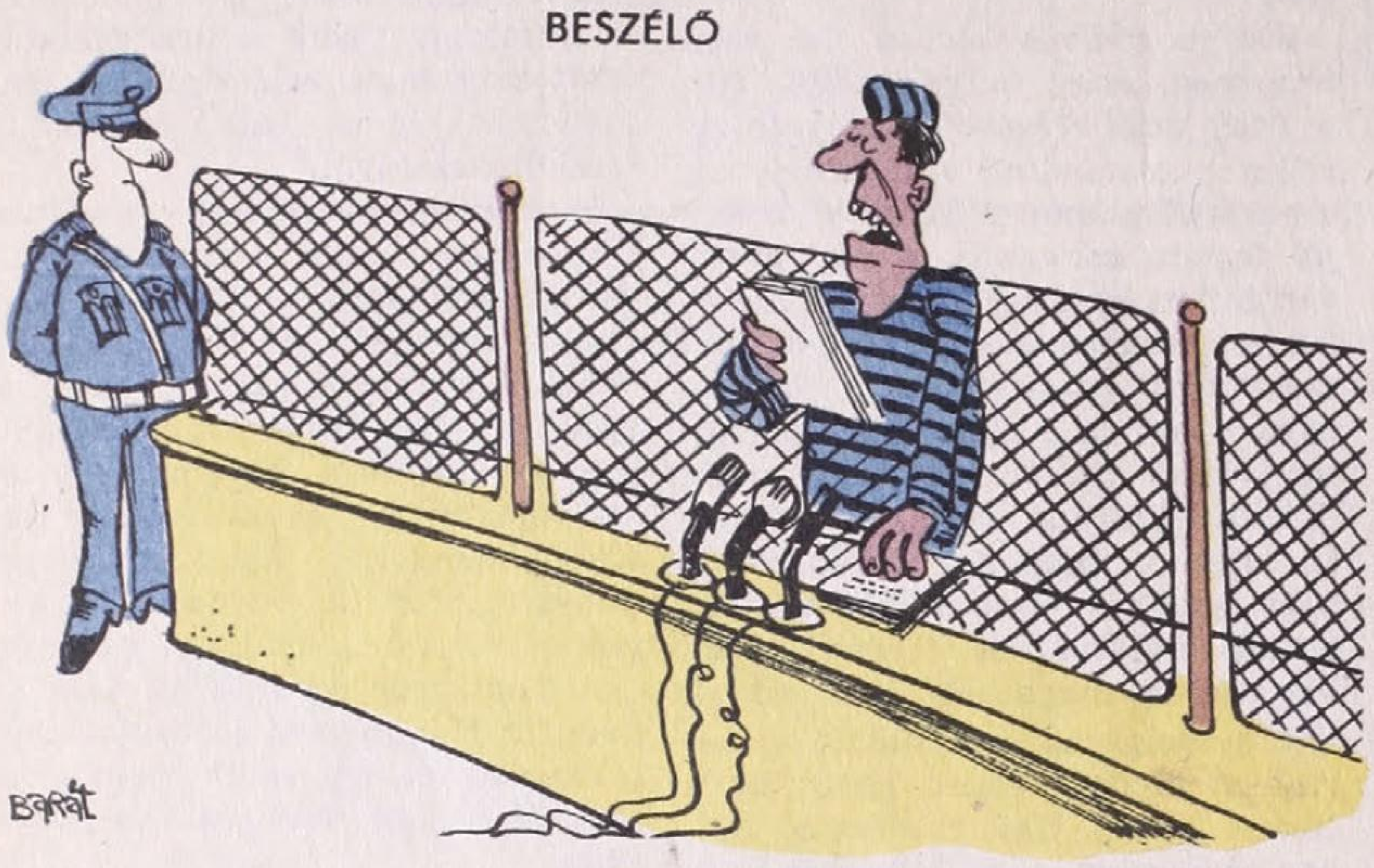
Tolnai Gabriella
Székesfehérvár

KÖZGAZDÁSZOK

– Legyen türelemmel a sajtó, még mindig keressük az ország fekete dobozát...

BESZÉLŐ

– Egyelőre nincs szándékomban párttá alakulni...

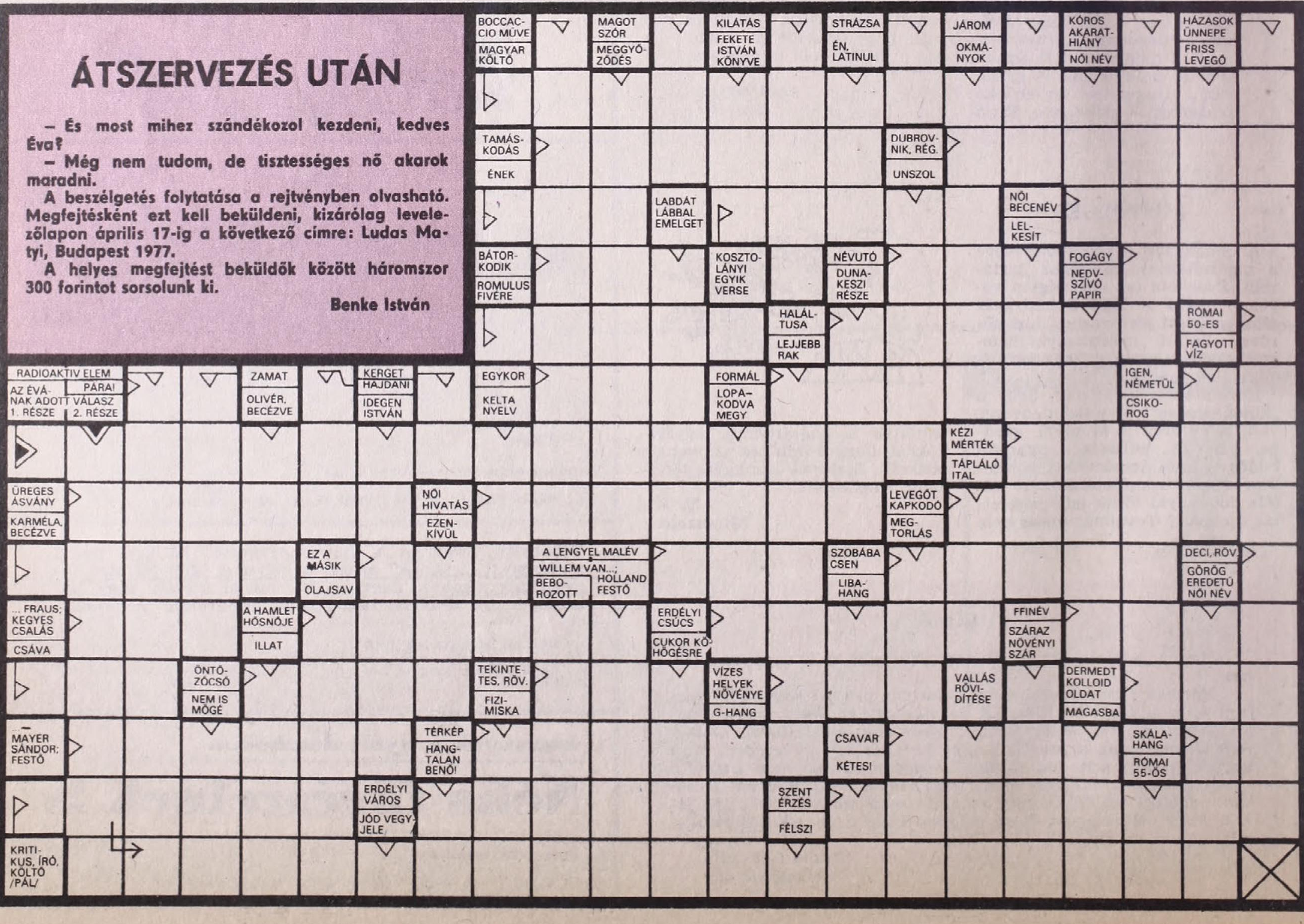
ÁTSZERVEZÉS UTÁN

– És most mihez szándékozol kezdeni, kedves Éva?
– Még nem tudom, de tisztességes nő akarok maradni.

A beszélgetés folytatása a rejtvényben olvasható. Megfejtésként ezt kell beküldeni, kizárólag levelezőlapon április 17-ig a következő címre: Ludas Matyi, Budapest 1977.

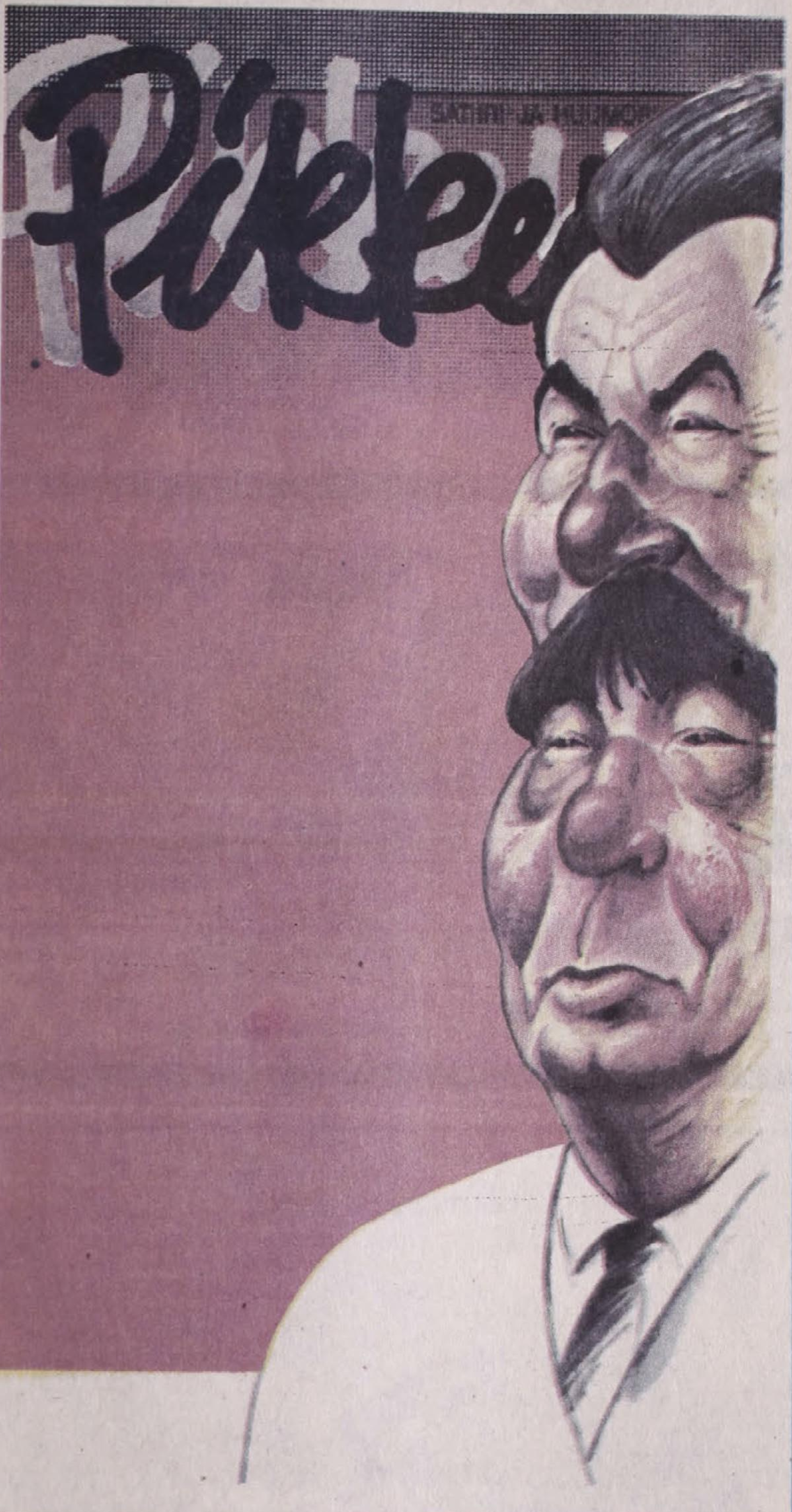
A helyes megfejtést beküldők között háromszor 300 forintot sorsolunk ki.

Benke István

IMPORT HUMOR

A KARIKATÚRÁT A PIKKER CÍMŰ TALLINI SZATÍRIKUS LAPBAN TALÁLTUK.

ATYAI TANÁCS

című rejtvényünk helyes megfejtése:

— Hát csak várjál rá és keresd, meglátod, hogy boldog leszel!

300-300 forintot nyert:

Németh László, Meggyeskovácsi, Rákóczi u. 13. 9758.

Pauer Zoltánné, Budapest, Jendrassik Gy. u. 1. VI. 60. 1038.

Szigetvári Ferencné, Segesd, Teleki u. 9. 7562.

A nyereményeket postán küldjük el.

REKLÁMBAN ISMERJÜNK TRÉFÁT!

A Ludas Matyi és a Magyar Reklámszövetség pályázata

A lapban megjelent pályázati reklámokra voksoló olvasók között egy 5000 forintos első díjat és vigaszdíjat sorsolunk ki.

Egy-egy hét leginkább tetsző hirdetésére, a Ludas Matyiból kivágott igazolószelvénnyel lehet szavazni. Kérjük a lap alján található szelvényen a legjobbnak ítélt reklámot aláhúzni, s a szelvényt nyílt levelezőlapra fölragasztva beküldeni. (Címünk: Ludas Matyi, Budapest, 1977.) Minden beérkezett szavazat egyben sorsjegy is!

Eredményhirdetés: 1989. június 7-én.

15. SZÁM GABONAIPAR **15. SZÁM ROVARIRTÁS**

Ludas Matyi

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF

Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál u. 14. 1977

Telefon: 188-411

Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 382-399, 384-300

SZATIRIKUS HETILAP Felelős kiadó: VÁGNER FERENC vezérigazgató

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlap-előfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) Budapest XIII., Lehel u. 10/A 1900, közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a HELIR (tel.: 128-860) 215—96 162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 25 Ft, negyedévre 75 Ft, egy évre 300 Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással

89.2308/15-66-22

Felelős vezető: a Zrínyi Nyomda vezérigazgató-helyettese

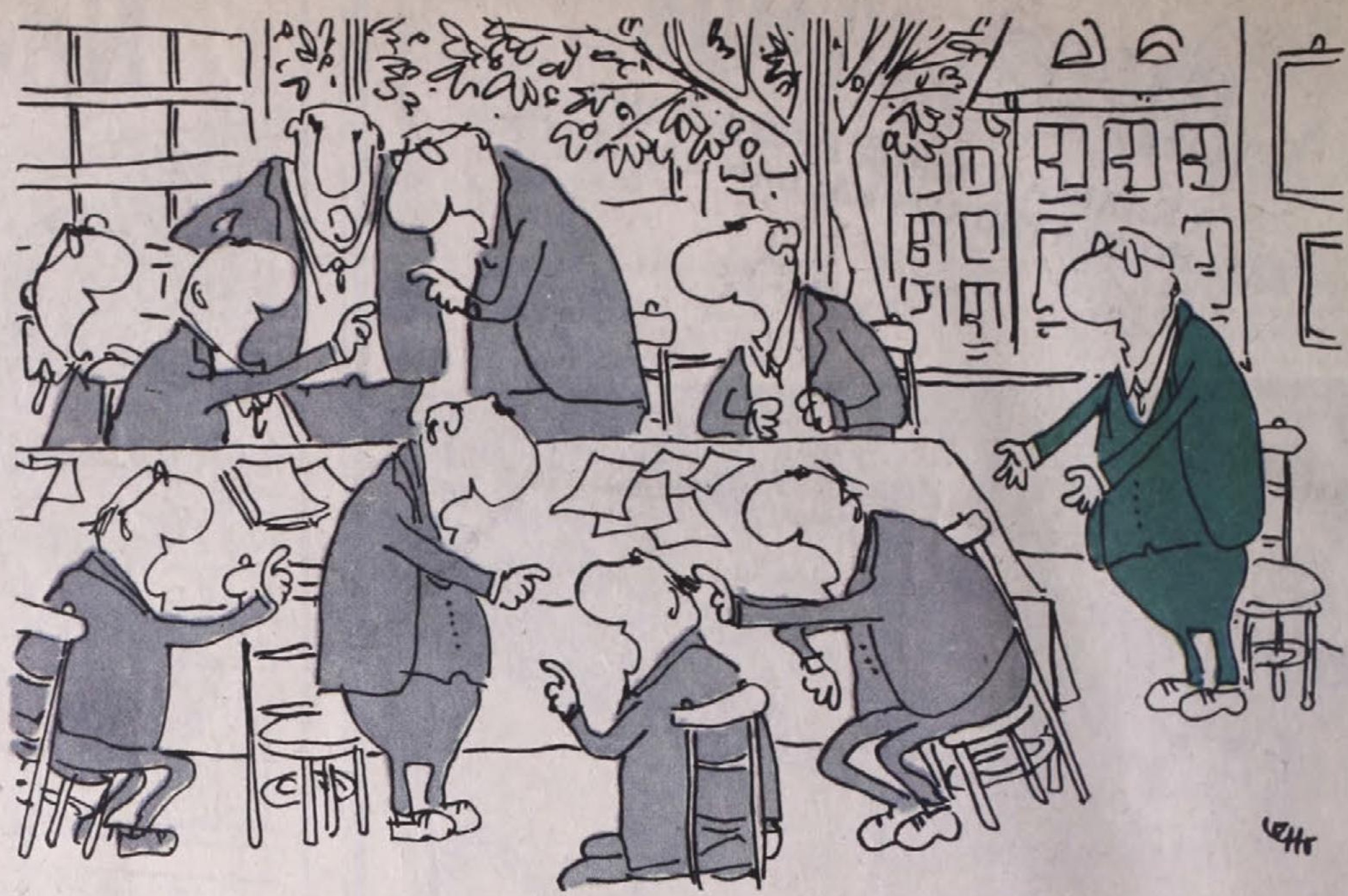
HU ISSN 0134—0611

Beküldött kéziratokat, rajzokat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza.

PÁRTOLJUK A PÁRTOKAT

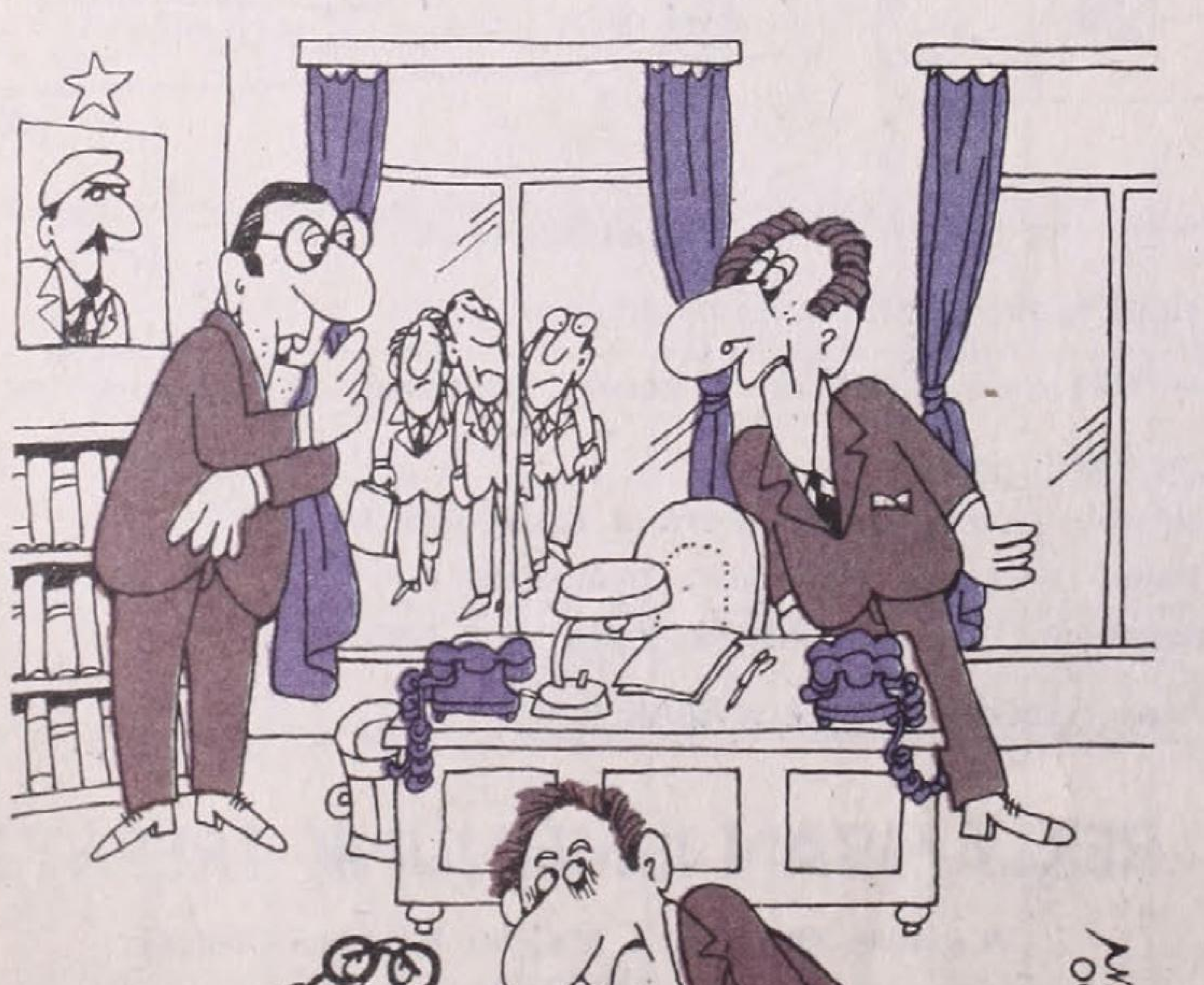
PB-ÜLÉS

– Uraim, uraim! De hiszen mindnyájan elvtársak vagyunk!

– Az én apukám kisgazdapárti!
– Az én apukám meg MSZMP-s, de ne mondd meg senkinek!

– Az a gyanúm, hogy ezek a székházukat szeretnék visszakapni . . .

POLITIKUSOK JÁTÉKA

– Most te következel!